

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 480

DOSAR NR. 5008/2/2010

Sedința publică din 11 februarie 2013

Completul compus din:

Lavinia Valeria Lefterache - Președinte
Corina Jijiie - Judecător
Lucia Rog - Judecător

Magistrat asistent - Marcela Radu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Monica Danciu

/////////

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursurile formulate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** și de inculpații **Guiu Lucian Cătălin, Barbor Bogdan, Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino** împotriva sentinței penale nr.122/F din data de 17 martie 2011 a Curții de Apel București - Secția a II-a Penală.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns: recurentul intimat inculpat **Guiu Lucian Cătălin**, asistat de apărător ales, avocat **Minerva Chiriac**, cu împuternicirea avocațială seria B nr.915505 aflată la fila 359 volumul II dosar, recurentul intimat inculpat **Barbor Bogdan**, asistat de apărător ales, avocat **Alexandru Pantea** cu împuternicirea avocațială nr.18/2011 aflată la fila 126 volumul I dosar și recurenții intimați inculpați **Gramă Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino**, asistați de apărător ales, avocat **Paul Vârzar** cu împuternicirea avocațială seria B 480714 aflată la fila 129 volumul I dosar.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul asistent a învederat instanței faptul că Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei, la data de 6 februarie 2013, în copie, următoarele înscrisuri declasificate : adresa nr.900.112 din 22.01.2013 și adresa nr.455.385 din 22.01.2013.

În raport de aspectele învederate în referatul magistratului asistent, **apărătorul recurentului intimat inculpat Guiu Lucian Cătălin, avocat Minerva Chiriac**, a menționat că, deși cererea sa probatorie viza depunerea la dosarul cauzei a unui număr de 71 de file, înscrisurile depuse de parchet neregăsindu-se printre cele solicitate, înțelege să renunțe la administrarea probei.

Susținând faptul că, în condițiile investirii cu un recurs total devolutiv și în raport de motivele de casare formulate de inculpați, deși instanța supremă a dat dovadă de rol activ în întregirea cercetării judecătorești efectuate în primă instanță realizând toate demersurile necesare audierii martorilor cetățeni turci, totuși audierea martorilor Şeker Sefa și Şeker Serdar nu s-a putut realiza în condiții de nemijlocire și contradictorialitate, dar nici prin comisie rogatorie, în timp ce audierea martorului Cengiz Binali, prin video conferință, a relevat o poziție discrepantă a acestuia față de cea exprimată în timpul urmăririi penale, **reprezentatul Ministerului Public** a solicitat încuviințarea suplimentării probațiunii cu încă trei martori, respectiv audierea prin comisie rogatorie a martorilor asistenți Ilmaz Ghilgan și Tabag Ozlen care au participat la recunoașterea după planșe foto realizată de Cengiz Binali, dar și la recunoașterile efectuate de către cei doi martori Şeker, respectiv audierea traducătorului autorizat – Halil Reihan care a asigurat traducerea denunțului formulat de martorul Abdullah Kocatas și care a fost prezent la momentul la care, în baza mesajului pus la dispoziție de martor, s-a luat legătură telefonic cu martorul Cengiz Binali, susținând că aceste mijloace probatorii sunt apte să realizeze întregirea probațiunii, absolut necesară în raport de declarația martorului Cengiz care nu a fost în măsură să furnizeze date complete și utile cauzei.

În susținerea cererii probatorii, procurorul a mai arătat că suplimentarea probațiunii, în limitele solicitate, este cu atât mai necesară, cu cât, pe de o parte, există contradicții majore în declarația martorului Cengiz luată în fața instanței de recurs, dar și între aceasta și cea dată în cursul urmăririi penale, iar pe de altă parte, față de împrejurarea că ceilalți doi martori, Şeker Sefa și Şeker Serdar care, practic, sunt cei care au purtat în mod nemijlocit, direct, discuțiile cu inculpații, nu au putut fi audiați în cursul cercetării judecătorești.

Deopotrivă, reprezentantul parchetului a solicitat eliberarea transcrierii înregistrării ședinței de judecată din 17 aprilie 2012, când a avut loc audierea martorului Cengiz Binali prin video conferință, în argumentare susținând că transcrierea este necesară pentru redarea în mod fidel a evoluției dezbaterilor din cadrul ședinței susmenționate, respectiv a poziției vehemente manifestate de inculpați și de apărarea acestora cu privire la solicitarea procurorului de ședință de a se proceda la recunoașterea inculpaților de către martorul audiat, aspectul opoziției formulate de cei implicați nefiind surprins în cuprinsul încheierii din 17 aprilie 2012.

Luând act de solicitările acuzării, Înalta Curte, în temeiul art. 302 alin.1 Cod procedură penală, a pus în dezbaterea părților cererile probatorii formulate de parchet.

Apărătorul **recurentului intimat inculpat Guiu Lucian Cătălin, avocat Minerva Chiriac**, a solicitat respingerea cererilor probatorii formulate de acuzare, ca neîntemeiate, arătând că atât pentru apărare, cât și pentru instanță, este evident faptul că demersurile parchetului de la acest moment procesual vizează completarea unui probatoriu care nu a fost adunat cu grija necesară, la momentul adecvat.

În argumentare, apărătorul a susținut că probele solicitate de parchet privind reaudierea martorilor asistenți din Turcia, respectiv a traducătorului autorizat, nu-și dovedesc relevanța cu atât mai mult cu cât, în raport de modalitatea în care procurorul de caz a procedat, în cursul urmăririi penale, la audierea martorului

Cengiz Binali, respectiv fără a-și declina calitatea oficială și fără respectarea procedurii legale a comisiei rogatorii, proba în discuție se impunea a fi înlăturată din cadrul materialului probator, apărarea având o solicitare constantă în acest sens. Or, în aceste condiții, este evident că numai declarația dată de martor în fața instanței de recurs, prin videoconferința organizată în condițiile legii, respectă rigorile legii, fiind corespunderă adevărului.

În raport de argumentele expuse, apărătorul a solicitat respingerea cererilor probatorii formulate de reprezentatul parchetului, ca neîntemeiate, susținând, deopotrivă, că nici transcrierea ședinței de judecată din 17 aprilie 2012 nu este relevantă justei soluționări a cauzei.

Aceleași concluzii a formulat și **apărătorul recurentului intimat inculpat Barbor Bogdan, avocat Alexandru Pantea**, care a susținut că lipsa de relevanță a probei solicitate de acuzare este cu atât mai evidentă cu cât parchetul ar fi trebuit să insiste în audierea persoanelor care au reclamat săvârșirea faptelor, respectiv a martorilor, iar nu a martorilor asistenți care ar fi participat la luarea declarațiilor.

Totodată, apărătorul a învederat că solicitarea parchetului privind punerea la dispoziție a transcrierii ședinței din 17 aprilie 2012 este de natură să lezeze autoritatea instanței de judecată.

Concluzii de respingere parțială a cererii probatorii formulate de parchet a formulat și **apărătorul recurenților intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino, avocat Paul Vârzaru**, în argumentare susținând că persoanele ce se solicită a fi ascultate au fost martori asistenți la întocmirea procesului-verbal de recunoaștere de pe planșele foto, iar nu la audierea martorilor din acte, așa cum susține acuzarea. Or, cele trei procesele - verbale de recunoaștere de pe planșele foto sunt nule absolut întrucât procurorul de caz nu avea competență materială de a efectua acte de urmărire penală pe teritoriul republicii Turcia, aspect învederat de apărare și în fața instanței de fond, și susținut prin depunerea la dosarul cauzei a Tratatului de asistență juridică dintre Turcia și România.

În ceea ce privește solicitarea parchetului de audiere a translatorului autorizat și cea privind transcrierea ședinței de judecată din 17 aprilie 2012, apărătorul a învederat că lasă la aprecierea instanței soluția cu privire la cererile formulate.

Totodată, apărătorul a învederat instanței că, în urma consultării cu cei doi inculpați, la solicitarea acestora, înțelege să solicite instanței testarea lor cu poligraful, rațiunea solicitării fiind dorința clienților săi de a dovedi instanței de control judiciar faptul că nu au mințit nici în cursul urmăririi penale și nici în fața instanței de fond.

Acordându-i-se cuvântul pe cererea formulată de **recurenții intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino** prin apărător, reprezentantul parchetului a învederat că se opune testării cu poligraful a celor doi inculpați întrucât o astfel de evaluare nu constituie probă în procesul penal.

Ulterior, la solicitarea instanței de a preciza care sunt întrebările pe care intenționează să le adreseze martorilor propuși spre audiere, **reprezentantul Ministerului Public** a învederat că în ceea ce îl privește pe translatorul autorizat Halil Reihan întrebările sunt: "dacă a fost prezent la discuția purtată cu Cengiz

Binal, dacă a realizat traducerea discuției respective și ce a spus efectiv martorul Cengiz Binal ?” , iar în ceea ce îi privește la cei 2 martori asistenți : „ dacă au fost prezenți la recunoașterile după planșele foto realizate de cei trei cetățeni turci, dacă asupra martorilor care au procedat la recunoaștere au fost exercitate presiuni, respectiv să arate procedura în care s-a realizat recunoașterea, respectiv să menționeze dacă a fost prezent un traducător „ - aspecte care vizează elemente ce au fost percepute de martori în mod direct și nemijlocit.

În raport de precizările făcute de reprezentatul parchetului, apărătorul **recurentului intimat inculpat Guiu Lucian Cătălin, avocat Minerva Chiriac**, a reiterat concluziile de respingere a cererii probatorii formulate de acuzare.

Aceiași poziție a manifestat și **apărătorul recurentului intimat inculpat Barbor Bogdan, avocat Alexandru Pantea**, care a învederat că proba solicitată de acuzare nu-și dovedește utilitatea atâta vreme cât clientul său nu a contestat procesul-verbal de recunoaștere de pe planșele foto, evaluarea legalității și a valorii probatorii a acestuia fiind atributul exclusiv al instanței de judecată.

Apărătorul recurenților intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino, avocat Paul Vârzaru, a reiterat, deopotrivă, concluziile de respingere a solicitării parchetului de audiere a martorilor asistenți care au participat la recunoașterea inculpaților de pe planșele foto, arătând că deși probele nule pot fi administrate de instanță, este evident faptul că recunoașterea s-a făcut în condiții de nelegalitate, aspect invocat în mod sistematic de clienții săi.

Cu încuviințarea instanței, în completarea argumentelor prezentate în susținerea cererii probatorii, **reprezentatul parchetului** a învederat că la dosarul cauzei există o traducere în care se consemnează faptul că martorul Reihan a fost apelat în prezenta translatorului care în acest context a auzit discuția purtată, discuție în cadrul căreia martorul a confirmat faptul că i s-au solicitat bani, aspect în raport de care audierea translatorului care a perceput în mod direct și nemijlocit evenimentele se dovedește necesară și utilă cauzei.

Cu privire la același aspect, subsecvent încuviințării de către instanță, **recurentul intimat inculpat Guiu Lucian Cătălin** a învederat că Halil este translatorul folosit la sediul DGA, la data de 9 ianuarie 2008, când s-a formulat denunțul.

După deliberare, **Înalta Curte** a respins cererea parchetului de audiere a martorilor asistenți Ilmaz Ghilgan și Tabag Ozlen care au asistat la comisia rogatorie, respectiv la recunoașterea după planșe foto, reținând că, întrucât apărarea nu a contestat recunoașterea, ci legalitatea procedurii de administrare a probei, audierea martorilor nu e utilă prezentei cauze.

Deopotrivă, instanța a respins și cererea parchetului privind audierea translatorului autorizat Halil Reihan reținând că toate aspectele ce se doresc a fi lămurite prin ascultarea translatorului, așa cum au fost precizate de procurorul de ședință, rezultă deja din actele dosarului.

Reiterând cererea, **reprezentantul parchetului** a învederat că audierea translatorului este necesară în cauză întrucât la dosar se află numai traducerea

depoziției denunțatorului, care nu coincide însă cu descrierea de către translator a ceea ce a perceput în mod direct și nemijlocit.

În replică, apărătorii prezenți au învederat că nu au contestat nici modul de consemnare a denunțului.

La solicitarea instanței, **reprezentatul parchetului** a învederat că nu contestă consemnările cuprinse în denunț, dar că, în raport de maniera în care inculpații și-au construit apărarea, de imposibilitatea obiectivă de audiere a unor martori importanți, dar și poziția exprimată de martorul Cengiz Binali prin video conferință, a apreciat că, fiind prezent la momentul la care s-a luat legătura telefonic cu martorul susmenționat, translatorul autorizat ar putea furniza elemente utile justei soluționări a cauzei.

În raport de precizările reprezentatului parchetului, **apărătorul recurenților intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino, avocat Paul Vârzaru**, a învederat că, în măsura în care va considera necesar, parchetul va putea formula o plângere penală pentru mărturie mincinoasă împotriva numitului Cengiz Binali.

Înalta Curte, după deliberare, a învederat audienței că noile precizări ale reprezentantului parchetului nu schimbă soluția pronunțată deja cu privire la cererea de audiere a translatorului autorizat Halil Reihan, reiterând argumentarea că la dosarul cauzei există o consemnare a translatorului a cărei conținut nu a fost contestat.

Totodată, învederând audienței faptul că testarea inculpaților la poligraf nu este utilă cauzei, **Înalta Curte** a respins respectiva solicitare, aceeași soluție fiind pronunțată și cu privire la solicitarea parchetului de eliberare a transcrierii înregistrării ședinței de judecată din 17.04.2012, cu argumentarea că dispozițiile art. 304 Cod procedură penală recunosc numai dreptul participanților la procesul penal de a obține notele grefierului de ședință și de a contesta conținutul acestora în următoarea ședință de judecată, verificarea realității mențiunilor urmând a se realiza pe baza înregistrării ședinței de judecată, situația neincidentă în cauză în raport de data încheierii contestate.

Reprezentatul parchetului a învederat că prin solicitarea sa nu contestă mențiunile din încheierea de ședință susmenționată, considerând că realizarea transcrierii integrale a ședinței de judecată din 17 aprilie 2012, aferentă dosarului cauzei, va ajuta la lămurirea unor aspecte omise a fi menționate care, deși aparent irelevante, în raport de evoluția apărărilor formulate în cauză, se dovedesc a nu fi lipsite de relevanță.

A mai arătat că respectivele aspecte îi sunt necesare în susținerea recursului parchetului, respectiv în combaterea recursurilor inculpaților.

În raport de precizările formulate de reprezentatul parchetului cu privire la obiectul cererii privind înregistrarea ședinței de judecată din data de 17 aprilie 2012, constatând că dispozițiile procedural penale nu prevăd dreptul participanților la obținerea transcrierii înregistrării ședinței de judecată, singura modalitate de verificare a aspectelor semnalate constituind-o audierea efectivă a înregistrării ședinței de judecată invocată de acuzare, **Înalta Curte** a dispus suspendarea ședinței

timp de 10 minute, învederând audienței că după reluare se va proceda la audierea înregistrării ședinței de judecată susmenționată.

După reluarea cauzei, în prezența aceleiași audiențe, Înalta Curte a procedat la audierea înregistrării ședinței de judecată din data de 17 aprilie 2012, aferente dosarului cauzei, respectiv a secvenței privind audierea martorului Cengiz Binali prin video conferință.

Ulterior audierii, în raport de susținerile apărătorului **recurentului intimat inculpat Barbor Bogdan, avocat Alexandru Pantea**, în sensul că în cuprinsul declarației martorului Cengiz Binali nu a fost consemnat tot ce acesta a susținut, Înalta Curte a dat citire declarației martorului, subsecvent luând act de confirmarea caracterului complet al declarației martorului, făcută de același apărător

Având cuvântul, **reprezentatul parchetului** a reiterat solicitarea de audiere a martorilor asistenți care au participat la recunoașterea de pe planșe foto, susținând că suplimentarea probațiunii în sensul solicitat este necesară pentru stabilirea credibilității martorului Cengiz Binali.

Apărătorii recurenților intimați inculpați au reiterat concluziile de respingere a cererilor probatorii formulate de acuzare, susținând că instanța s-a pronunțat deja asupra acestora.

Înalta Curte, după deliberare, a învederat că menține soluția pronunțată deja cu privire la cererile probatorii formulate de acuzare, învederând că audierea înregistrării ședinței de judecată din data de 17 aprilie 2012 nu a relevat împrejurări noi care să determine revenirea instanței asupra soluției dispuse.

Ulterior, constatând că nu mai sunt alte cereri de formulat și excepții de invocat, Înalta Curte, în temeiul art. 385/13 Cod procedură penală, a acordat cuvântul părților în dezbateri.

Susținând oral motivele de recurs dezvoltate în scris, **reprezentatul parchetului** a învederat că înțelege să critice hotărârea atacată atât pe aspecte de nelegalitate, cât și de netemeinicie, criticile invocate subscriindu-se cazurilor de casare prevăzute de art. 385/9 pct.14 și 17/2 Cod procedură penală.

Începându-și pledoaria cu prezentarea aspectelor de netemeinicie, reprezentatul parchetului a învederat că acestea vizează greșita individualizare judiciară a pedepselor principale, accesorii și complementare aplicate inculpaților, în argumentare arătând că, în raport de gravitatea deosebită a faptelor săvârșite, modalitatea concretă în care inculpații au acționat, calitatea socio-profesională a acestora care au acționat tocmai în contradicție cu dispozițiile legale pe care trebuiau să le pună în aplicare, și urmările produse, aplicarea unor pedepse principale orientate spre minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina lor nu asigură o corectă aplicare a principiului proporționalității sancțiunii cu gravitatea faptei, după cum nici modalitatea de executare a pedepselor stabilă de prima instanță nu este aptă a sigura realizarea scopului pedepsei așa cum este el definit prin dispozițiile art. 52 Cod penal.

Deopotrivă, în legătură cu conținutul pedepselor accesorii și complementare aplicate inculpaților, reprezentatul parchetului a susținut că interzicerea în partida inculpaților și a exercițiului dreptului de a alege, în condițiile în care prima instanță

nu a argumentat în niciun fel această restricție, vine în contradicție cu principiile jurisprudenței naționale și comunitare, motiv pentru care se impune în recurs limitarea restricției doar la exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II – a Cod penal.

Pentru argumentele prezentate, reprezentatul parchetului a solicitat admiterea recursului, casarea, în parte, a hotărârii atacate, iar în rejudecare, majorarea pedepselor principale aplicate inculpaților într-un quantum care corespundă gravității infracțiunilor săvârșite, respectiv ajustarea pedepselor complementare și accesorii prin limitarea interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 64 Cod penal doar la teza a II – a a textului de lege precitat.

În continuare, în sfera cazului de casare prevăzut de art.385/9 pct.17/2, reprezentatul parchetului a criticat greșita confiscare de la inculpați a sumei totale de 700 USD, în vederea restituirii ei către cei 7 mituitori turci, menționând că dispozițiile art. 255 alin.5 Cod penal instituie obligația de restituire a banilor, valorilor sau oricăror altor bunuri date cu titlu de mită, iar nu confiscarea specială a acestora de la inculpați în vederea restituirii.

În concluzie, în virtutea aspectelor prezentate, reprezentatul parchetului a solicitat admiterea recursului în limitele menționate.

Susținând oral motivele de recurs dezvoltate în scris, apărătorul recurentului intimat inculpat **Guiu Lucian Cătălin, avocat Minerva Chiriac**, a invocat, în principal, cazul de casare prevăzut de art. 385/9 pct.18 Cod procedură penală solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii atacate, iar în rejudecare, achitarea inculpatului pe temeiul prevăzut de art.10 lit.e Cod procedură penală, cu argumentarea că, așa cum rezultă din probatoriul în apărare administrat în cursul cercetării judecătorești efectuate în primă instanță, probatoriu ce a fost înlăturat discreționar de instanța fondului, inculpatul nu a fost prezent la săvârșirea faptelor, nu i-a văzut și nici nu i-a cunoscut pe cetățenii turci, la momentul de referință aflându-se împreună cu familia în concediu de odihnă pe litoral, fiind cazat în Complexul Diana din Saturn.

În argumentare, făcând trimitere la declarația ofițerului SRI audiat în fața instanței de recurs, apărătorul a învederat că, potrivit susținerilor acestuia, cei trei ofițeri SRI i-au audiat pe cetățenii turci în jurul orelor 20.00, ulterior aceștia din urmă părăsind incinta aeroportului, aproximativ la ora 22.15. Acesta este momentul în care apare translatorul care a asistat la audierea cetățenilor turci în cadrul biroului de cercetări penale.

A mai arătat că, fiind o persoană cu experiență, conștientizând faptul că de cetățenilor turci nu li se poate aplica decât cel mult o sancțiune contravențională, în mintea translatorului s-a născut ideea de a obține bani de la cetățenii turci. Aceasta este rațiunea pentru care la momentul de referință a apărut mesajul „translatorul mi-a cerut bani”, transmis de pe un telefon al cărui posesor a rămas necunoscut, singurul element de certitudine din întregul dosar, și în raport de care, inițial, urmărirea penală a fost începută împotriva translatorului, pentru ca ulterior să se dispună scoaterea de sub urmărire penală.

În același sens, apărătorul a învederat că acesta este contextul în care, în pofida probelor administrate în apărare, instanța de fond a reținut că martorii cauzei au confirmat prezența inculpatului Guiu la locul și timpul de referință. Aceasta în condițiile în care, din interpretarea coroborată a probatoriului rezultă cu evidență situația contrară, respectiv aceea că inculpatul nu se afla la serviciu la data de referință, relevante în acest sens fiind declarațiile succesive ale martorului Topciu, care în prima declarație a susținut că inculpatul Guiu nu a fost de față, în a doua declarație – că nu-si mai aduce aminte, pentru ca în declarația dată în fața instanței de fond să susțină că inculpatul Guiu nu a participat la faptele deduse judecății și că declarația contrară dată în fața procurorului a fost rezultatul presiunilor exercitate asupra sa. Or, în condițiile în care aceste declarații, coroborate cu declarațiile cetățenilor turci luate de procurorul de caz în condițiile încălcării flagrante a dispozițiilor legale au fost singurele elemente invocate de acuzare în susținerea acuzațiilor formulate, în timp ce în contrapartidă, inculpatul Guiu a făcut dovada certă a faptului că nu a participat la săvârșirea faptelor întrucât nu se afla în activitate, ci în concediu de odihnă pe litoral, este evident că singura soluție justă este cea de achitare a inculpatului pe temeiul prevăzut de art. 10 lit. c Cod de procedură penală.

În concluzie, învederând instanței că înțelege să-și completeze concluziile orale cu argumentele expuse în scris, inclusiv sub aspectul celorlalte cazuri de casare invocate, apărătorul a solicitat admiterea recursului formulat de inculpatul Guiu Lucian așa cum a fost dezvoltat.

În susținerea recursului, cu încuviințarea instanței, apărătorul a depus la dosarul cauzei note de concluzii scrise.

În ceea ce privește recursul declarat de parchet, același apărător a susținut că motivul vizând cuantumul pedepselor principale aplicate în primă instanță este neîntemeiat în raport de argumentele susținute în propriul recurs, în timp ce motivele vizând greșita interzicere a dreptului de a alege, ca pedeapsă complementară și accesorie aplicată inculpaților, dar și greșita confiscare specială a sumei de 700 de euro sunt întemeiate.

Având cuvântul, **apărătorul recurentului intimat inculpat Barbor Bogdan, avocat Pantea Alexandru**, a învederat că își întemeiază recursul pe cazurile de casare prevăzute de art.385/9 pct.17/1 și 18 Cod procedură penală, în sfera cărora a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate, iar în rejudecare, achitarea clientului său pe temeiul prevăzut de art. 10 lit. a Cod procedură penală.

În argumentare, apărătorul a susținut că probele administrate în cauză nu dovedesc faptul că inculpatul Barbor se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de luare de mită, acuzarea nereușind să prezinte probe certe de vinovăție ale acestuia.

În acest sens, apărătorul a arătat că deși în fața primei instanțe apărarea a solicitat administrarea în integralitate a probatoriului din faza de urmărire penală, aceasta cu atât mai mult cu cât audierea părților vătămate s-a făcut cu încălcarea flagrantă a legii, instanța a respins cererea, în considerentele hotărârii recurate menționându-se sub acest aspect că jurisprudența CEDO nu obligă instanțele naționale să readministreze, în faza cercetări judecătorești, toate probele de la urmărirea penală, ci numai pe acelea necesare și utile cauzei. Or, probele utile cauzei

erau declarațiile cetățenilor turci care au spus că ar fi dat bani sau li s-ar fi solicitat sume de bani, care însă nu au fost readministrate în prima instanță, iar nu declarațiile colegilor inculpaților.

A mai arătat că, deși instanța de recurs a încuviințat administrarea nemijlocită a probelor din cursul urmăririi penale, neadministrarea în timp util a acestora a condus la imposibilitatea realizării comisiei rogatorii, situație în care acuzarea a renunțat la administrarea probelor din rechizitoriu, nesolicitând nici măcar, în virtutea dispozițiilor art.327 alin.3 Cod procedură penală, citirea declarațiilor părților vătămate luate în faza de urmărire penală.

În consecință, în raport de argumentele expuse, apărătorul a învederat că în lipsa oricăror probe de vinovăție, soluția care se impune este achitarea inculpatului pe temeiul prevăzut de art. 10 lit.a Cod procedură penală, un argument în acest sens fiind, pe lângă lipsa probelor de vinovăție, profilul socio-moral deosebit al inculpatului care îl recomandă ca fiind o persoană cu respect pentru lege, în condițiile în care tradiția militară este un principiu diriguitor al familiei inculpatului.

În ceea ce privește recursul parchetului, apărătorul a învederat că acesta este întemeiat numai în ceea ce privește greșita interzicere a dreptului de a alege, ca pedeapsă complementară și accesorie aplicată inculpaților, dar și greșita confiscare specială a sumei de 700 de euro, în timp ce motivul vizând quantumul redus al pedepselor principale aplicate inculpaților se dovedește a fi nefondat prin raportare la argumentele de nevinovăție invocate în propriul recurs.

Apărătorul recurenților intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Justin Robertino, avocat Paul Vărzaru, și-a început pledoaria arătând că achiesează la concluziile colegilor săi antevorbitori în ceea ce privește aspectele de nelegalitate a probatoriului administrat, în completarea acestora arătând că este bizară poziția procurorului de ședință care nu a sesizat faptul că procurorul de caz, neavând competența materială de a efectua acte de urmărire penală în afara țării, la 3 ani de la data săvârșirii pretinselor fapte, s-a deplasat la Istanbul unde, la sediul firmei denunțatorului, în prezența unui traducător - salariat al denunțatorului, care nu era însă autorizat să efectueze traduceri judiciare, precum și a doi martori asistenți - deopotrivă angajați ai denunțatorului, a luat două declarații și a efectuat două recunoașteri după planșe foto, pentru ca ulterior să se întoarcă în țară și să pună în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului Grama.

În același sens, a învederat că la dosarul cauzei, la fila 200 dosar urmărire penală există un proces-verbal care atestă faptul că, la data de 2 aprilie 2008, martorul Geambulat Fetin l-a recunoscut pe inculpatul Guiu (de pe cele 6 planșe foto puse la dispoziție din care niciuna nu îl prezenta pe inculpatul Grama) ca fiind polițistul care l-a obligat să traducă pentru cei șapte cetățeni turci și care i-a solicitat mită numitului Seker Serdar. Ulterior, la data de 9 martie 2010, la 3 ani de la data săvârșirii pretinselor fapte, martorul Geambulat Fetin l-a recunoscut pe inculpatul Grama ca fiind polițistul care în ziua de referință a pretins o sumă nedefinită de bani de la cetățenii turci, în baza acestei recunoașteri punându-se în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului și procedându-se la reținerea acestuia.

În aceeași ordine de idei, apărătorul a învederat că în cei trei ani cuprinși între data săvârșirii pretinșelor fapte și recunoașterea inculpatului Grama de către martorul Geambulat Fetin, clientul său nici măcar nu a fost audiat de DGA. Or, din declarațiile inculpatului, documentele secrete aflate la dosarul cauzei și declarațiile colegilor acestora rezultă că, la data de referință, deși era de serviciu, inculpatul nu a participat la procedura de control la care au fost supuși cetățenii turci, plecând de la birou la ora 20.00, împreună cu colegii săi, pentru a reveni la locul de muncă în ziua următoare, când cetățenii turci erau deja plecați din țară.

Concluzionând cu privire la inculpatul Grama Dănuț Ion, apărătorul a învederat că în condițiile în care acuzația parchetului se fundamentează exclusiv pe declarațiile celor doi martori Seker, precum și pe recunoașterile de pe planșe foto realizate de martorul Geambulat Fetin, elemente care sunt însă lipsite de forță probantă întrucât au fost administrate cu încălcarea gravă a dispozițiilor legale, fiind prin urmare lovite de nulitate absolută, concluzia care se impune este aceea că inculpatul nu a comis fapta pentru care a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță, motiv pentru care trebuie achitat pe temeiul prevăzut de art.10 lit.a Cod procedură.

Cu privire la același inculpat, făcând trimitere la recursul parchetului, apărătorul a învederat că incoerența rechizitoriului s-a repercutat inclusiv asupra soluției privind restituirea către cetățenii turci a sumei de 700 euro, potrivit hotărârii instanței de fond inculpatul fiind ținut a contribui, alături de ceilalți coinculpați, la restituirea sumei susmenționate în condițiile în care acuzația formulată împotriva sa a vizat pretinderea unei sume *nedefinite*.

Aceleași argumente de nelegalitate și netemeinicie a acuzațiilor a invocat dl. avocat Paul Vărzaru și în ceea ce îl privește pe inculpatul Micu Iustin Robertino, în completare susținând că, în fața instanței de fond, martorul Geambulat Fetin nu l-a mai recunoscut pe inculpat ca participant la evenimentele deduse judecății, ci pe coinculpatul Grama, același lucru întâmplându-se și în recurs. Or, niciunul dintre cei doi inculpați nu puteau participa la procedurile derulate față de cetățenii turci la data de referință întrucât nu erau ofițeri de cercetare penală.

În raport de argumentele expuse, apărătorul a solicitat și în privința inculpatului Micu Iustin Robertino achitarea pe temeiul prevăzut de art. 10 lit.a Cod procedură penală.

În ceea ce privește recursul parchetului, apărătorul a formulat concluzii de respingere, ca nefundat.

Acordându-i-se cuvântul pe recursurile inculpaților, **reprezentantul Ministerului Public** a formulat concluzii de respingere, ca nefondate, susținând că probatoriul administrat în cauză dovedește vinovăția inculpaților, dincolo de orice incertitudine.

În argumentare, cu referire la inculpatul Guiu Lucian, procurorul a menționat că deși inculpatul a produs o serie de înscrisuri potrivit cărora, la data de referință, se afla în sejur pe litoralul românesc, niciuna dintre probele administrate în cauză nu exclud prezența acestuia la Aeroportul Băneasa la data incidentului – 5 septembrie 2007. Astfel, deși toți lucrătorii de la Băneasa au spus fie că nu-și amintesc, fie că nu l-au văzut pe inculpatul Guiu la data de referință, la locul faptei, martorul Topciu a

afirmat într-una dintre declarațiile sale faptul că inculpatul a fost prezent la serviciu la 5 septembrie 2007, precum și faptul că dispoziția de nepermisere a accesului pe teritoriul țării opusă cetățenilor turci putea fi luată numai de șeful punctului de trecere a frontierei, iar în lipsa acestuia și de adjunct, însă numai cu confirmarea ulterioară a inculpatului Guiu, element care probează faptul că inculpatul Guiu a fost informat despre incidentul privindu-i pe cetățenii turci.

În contextul celor anterior expuse, procurorul a concluzionat că nu există elemente care să susțină cu certitudine apărarea inculpatului, fiind, prin urmare, exclusă o soluție de achitare a acestuia.

A mai susținut că, dimpotrivă, la dosarul cauzei există probe care confirmă prezența inculpatului, la data de referință, în zona Aeroportului Băneasa, relevante în acest sens fiind declarațiile martorilor care au participat la identificarea și recunoașterea inculpatului de pe planșele foto, respectiv cele ale martorului Geambulat Fetin care au fost constante pe tot parcursul urmăririi penale. Or, în condițiile în care există certitudine cu privire la faptul că, la data de 5 septembrie 2009, a existat un incident cu privire la cei șapte cetățeni turci care au încercat să intre pe teritoriul României, incident ivit cu ocazia controlului efectuat în zona de frontieră de pe aeroport și care a determinat sesizarea SRI, respectiv întocmirea unui dosar penal, aspecte care rezultă în mod clar din declarațiile constante ale martorilor Abdullah Kocatas, Almabet și Rașid Aiche - în declarațiile ultimilor doi martori fiind punctat și momentul în care unul dintre cetățenii turci a trimis un mesaj, de pe telefon, în care arăta că le este solicitată o sumă de bani, în caz contrar urmând a fi deferiți unui tribunal - este evident că solicitarea de achitare formulată de inculpatul Guiu este neîntemeiată.

Procurorul a învederat că și solicitarea de achitare pe temeiul prevăzut de art.10 lit.a Cod procedură penală, formulată de inculpații **Barbor Bogdan, Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino este neîntemeiată** întrucât probatoriul administrat în cauză a stabilit cu certitudine faptul că, la data de referință, cei trei inculpați se aflau la locul de muncă, atribuțiilor lor de serviciu fiind tocmai acelea de efectuare de verificări la punctul de trecere a frontierei. Or, în urma evenimentelor de la 5 septembrie 2007, cei șapte cetățeni turci au primit interdicția de a intra pe teritoriul României, iar martorul Abdullah Kocatas a formulat denunț chiar la data de 6 septembrie 2007, cu ocazia audienței solicitate la autoritățile de tranzit. Cu toate acestea, sesizarea organelor de anchetă s-a făcut la o dată mult ulterioară, dată la care protagoniștii incidentului de pe aeroport nu numai că nu se mai aflau în țară, dar aveau și interdicție de a intra pe teritoriul României. În acest context, având de anchetat o infracțiune de corupție de la a cărei săvârșire se scursese o perioadă îndelungată de timp și fiind ținut, ca urmare, de respectarea principiului celerității, procurorul legal investit cu efectuarea actelor de cercetare penală a procedat la audierea, la Istanbul, a trei dintre cei șapte cetățeni turci protagoniști în incidentul din 5 septembrie 2007, audierea efectuându-se în mod lega în prezența unui translator autorizat conform reglementărilor legale ale Turciei.

În raport de ultimele aspecte invocate, reprezentatul parchetului a învederat că este evident faptul că apărările inculpaților - fundamentate exclusiv pe nulitatea

absolută a declarațiilor de martori și a recunoașterilor efectuate în condițiile anterior prezentate, nulitate grefată pe așa zisa necompetență materială a procurorului de caz, respectiv pe nerespectarea procedurii de administrare a celor două probe precitate – sunt neîntemeiate, procurorul de caz fiind competent să efectueze urmărirea penală și orice act de cercetare în cauza dedusă judecării, iar probele susmenționate - legal administrate.

A mai arătat că, în raport de particularitățile cauzei și în condițiile în care s-a dovedit, în recurs, dificultatea extremă de readministrare a probatoriului din cursul urmăririi penale, soluția propusă de apărare de înlăturare a mijloacelor probatorii anterior menționate este excesivă întrucât, pe de o parte, așa cum s-a arătat anterior, probele au fost corect administrate, iar, pe de altă parte, acuzațiile nu s-au fundamentat exclusiv pe acestea, declarațiile martorilor audiați de procuror în Turcia, respectiv recunoașterile de pe planșe foto realizate cu aceiași ocazie venind în completarea celorlalte probe care susțin acuzarea. Astfel, în declarațiile date în fața procurorului, la data de 6 martie 2010, martorul Cengiz Binali a confirmat detaliat incidentul din 5 septembrie 2007, respectiv faptul că i s-a solicitat o anumită sumă de bani, inițial pentru a i se permite intrarea în țară, iar ulterior pentru a i se permite plecarea, în aceiași ocazie martorul procedând și la identificarea inculpaților după planșe foto. Aceasta în condițiile în care același martor, la scurt timp de la data săvârșirii faptelor, a fost și protagonistul discuției telefonice purtate în prezența translatorului Halil Reihan și care este redată cu acuratețe și de acesta din urmă. Or, în acest context, faptul că la momentul reaudierii sale în recurs, la data de 17 aprilie 2012, martorul a oferit numai explicații extrem de evazive, se explică prin starea de sănătate extrem de precară a persoanei audiate. În plus, în măsura în care depoziția martorului nu ar fi fost în măsură să susțină acuzațiile formulate în cauză, este inexplicabilă reacția apărării și a inculpaților, la termenul susmenționat, față de cererea parchetului de efectuare de către martor a unei recunoașteri a inculpaților, în timpul video conferinței.

În concluzie, în raport de argumentele invocate, reprezentatul parchetului a solicitat respingerea recursurilor inculpaților, ca nefondate.

Subsecvent încuviințării instanței, în replică, apărătorul **recurenților intimați inculpați Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino, avocat Paul Vărzaru**, a susținut că reprezentatul parchetului a exagerat în descrierea reacției inculpaților la solicitarea acuzării de efectuare de către martorul Cengiz Binali a unei recunoașteri, în cadrul video conferinței organizate la data de 17 aprilie 2012, susținând că tocmai apărarea este cea care a solicitat efectuarea unei comisii rogatorii la care să participe și inculpații, respectiv testarea inculpaților cu poligraful.

În ultimul cuvânt acordat în temeiul art.385/13 alin.3 Cod procedură penală, **recurentul intimat inculpat Guiu Lucian** a învederat că este nevinovat întrucât nu a cerut nimănui, niciodată, mită.

A mai arătat că, așa cum a dovedit, în perioada 31 august 2007 – 7 septembrie 2007 se afla în concediu de odihnă, în Saturn, împreună cu soția, copiii, sora, mama și tatăl său, situație dovedită prin înscrisurile depuse în fața primei instanțe la data de 9

decembrie 2010 și în raport de care, din dispoziția instanței, procurorul DNA trebuia să formuleze un punct de vedere, obligație care însă nu a fost respectată.

În acest sens, a învederat că a depus la dosarul cauzei ordinul de serviciu din 30 august 2007, respectiv factura și chitanța aferentă care dovedește achitarea sejurului.

A mai arătat că susținerile procurorului în sensul că cercetarea judecătorească efectuată în primă instanță a confirmat probatoriul din cursul urmăririi penale este neadevărată, nici măcar denunțatorul neavând o conduită similară celei din timpul anchetei. Astfel, martorii acuzării Topciu, Ionică Liviu și Marin Valentin au declarat în fața instanței de fond că nu a fost la serviciu la data de 5 septembrie 2007.

Totodată, a arătat că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt contradictorii și confuze, o dovadă în acest sens constituind-o faptul că, fiind invocate în motivarea propunerii de arestare, acestea nu au fost validate nici de curtea de apel și nici de instanța supremă.

A mai arătat că din cuprinsul rechizitoriului rezultă mai multe contradicții între principalele probe în acuzare, respectiv declarațiile martorilor Cengiz Binali și Geambulat Fetin, contradicții care poartă atât asupra cuantumului sumei pretinse de inculpat de la cetățenii turci (în declarațiile primului martor – câte 100 USD de persoană, iar în declarațiile celui de al doilea martor – 100 USD), cât și asupra modalității de solicitare a sumei de bani în declarația lui Geambulat Fetin menționându-se că ar fi solicitat în limba turcă banii. Aceasta în condițiile în care nu cunoaște nici un cuvânt în limba turcă.

A mai arătat că, inițial, denunțul a fost formulat împotriva translatorului de limbă turcă față de care s-a dispus, în final, o soluție de scoatere de sub urmărire penală.

În final, recurentul inculpat Guiu Lucian a învederat că este nevinovat.

În ultimul cuvânt, **recurentul intimat inculpat Barbor Bogan** a învederat că este implicat în dosarul de față de 3 ani, perioadă în care a încercat să-și dovedească nevinovăția.

A mai arătat că parchetul l-a acuzat că ar fi solicitat o sumă nedefinită de bani de la cetățenii turci, deși probele administrate în cauză dovedesc altă situație, martorul Geambulat Fetin declarând că cei care au luat bani sunt ofițerii de cercetare penală.

Totodată, a menționat că singurul translator cu care a intrat în contact a fost cel care colaborează cu SRI.

În concluzie, achiesând la concluziile apărătorului său, recurentul intimat inculpat Barbor Bogdan a afirmat că este nevinovat.

La rândul său, recurentul intimat inculpat **Gramă Dănuț Ion** a susținut în ultimul cuvânt că este nevinovat, arătând, în esență, că în ziua de referință a lucrat până la ora 20.00, revenind în tură în ziua următoare.

Și recurentul intimat inculpat Micu Iustin Robertino a susținut în ultimul cuvânt că este nevinovat, arătând că nu l-a văzut pe Geambulat Fetin niciodată și nici nu a avut vreun contact cu acesta sau cu cetățenii turci, nefiind ofițer de cercetare penală.

A mai arătat că parchetul nu a depus toate eforturile pentru aflarea adevărului în cauză, ceea ce ar fi presupus, în mod obligatoriu, citarea cetățenilor turci și audierea acestora.

A mai arătat că suferă de diabet, fiind insulino-dependent.

Ulterior ascultării ultimului cuvânt al recurenților intimați inculpați, **Înalta Curte** a luat act de susținerile reprezentatului parchetului și ale apărătorilor aleși în sensul că nu solicită amânarea cauzei în vederea depunerii de concluzii scrise.

ÎNALTA CURTE:

Prin sentința penală nr. 122 din 17 martie 2011, Curtea de Apel București Secția II-a penală a dispus următoarele:

În baza art.254 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, a fost condamnat inculpatul Guiu Lucian Cătălin la 3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor că art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și a fixat termen de încercare potrivit art.86² Cod penal pe o durată de 7 ani.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpatul a fost obligat să se supună următoarelor măsuri de supraveghere: să se prezinte lunar la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București; să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii.

În baza art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și art.7 pct.1 din Legea nr.78/2000 au fost condamnați inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion la câte 3 ani închisoare fiecare și 2 ani pedeapsă complementară, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a-c Cod penal.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor că art.71-64 lit.a-c Cod penal.

În baza art. 86¹ Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și s-a fixat termen de încercare potrivit art.86² Cod penal pe o durată de 5 ani pentru fiecare inculpat.

În baza art.86³ Cod penal pe durata termenului de încercare, inculpații au fost obligați să se supună următoarelor măsuri de supraveghere: să se prezinte trimestrial la Serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă Tribunalul București; să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei închisorii se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

S-a dispus confiscarea de la fiecare inculpat suma de 175 USD și restituirea către cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz.

S-a constatat că inculpații au fost reținuți 24 de ore de la 9.03.2010 la 10.03.2010.

Au fost obligați inculpații la câte 2.000 lei cheltuieli judiciare statului.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, au fost trimiși în judecată inculpații Guiu Lucian Cătălin, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 pct.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. 254 pct.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

În fapt, s-a reținut, în esență, că inculpatul Guiu Lucian Cătălin, în calitate de comandant al Punctului Poliției Frontiere Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins suma de 700 USD de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, pentru a le permite intrarea în țară, a nu le crea probleme și, în final, a nu-i prezenta la arestare (având în vedere faptul că într-un bagaj al martorului Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat).

În sarcina inculpatului Micu Iustin Robertino s-a reținut că, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontiere Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins și primit suma de 700 USD de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntorcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat.

În sarcina inculpatului Barbor Bogdan s-a reținut că, în calitate de ofițer principal I în cadrul compartimentului „Combaterea infracționalității transfrontaliere” al Punctului Poliției Frontiere Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntorcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat.

În sarcina inculpatului Grama Dănuț Ion s-a reținut că, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontiere Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntorcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat.

Actul de inculpare s-a întemeiat în principal pe denunțul și declarațiile martorului Abdulah Kokataş, procesele-verbale de constatare a efectuării actelor premergătoare, declarațiile inculpaților, procesele verbale de recunoaștere, declarațiile martorilor Topciu Aurel, Acambet Esvet-Iliaz, Çengiz Binali, Şeker Serdar și Şekez Sefa, declarațiile celorlalți martori, documentele în copie de la Punctul Poliție de Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, procesele-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate între Guiu Lucian Cătălin și Geambulat Fetin, lista persoanelor programate a fi cazate la complexul Diana, copii ale pașapoartelor celor șapte cetățeni turci, procesele-verbale încheiate de scms. Zmarandache Antoni Irinel, ofițer de poliție judiciară din cadrul D.G.A. și opisul convorbirilor și comunicărilor telefonice ale posturilor telefonice utilizate de inculpatul Guiu Lucian Cătălin și martorului Geambulat Fetin.

Analizând toate probele administrate în cauză, atât în faza de urmărire penală cât și în faza de cercetare judecătorească, instanța a reținut următoarea situație de fapt:

În data de 5.09.2007 în jurul orelor 18.00, a sosit pe Aeroportul București – Băneasa „Aurel Vlaicu” cursa Istanbul – București cu nr. JOR 2102, iar printre pasageri se aflau și cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz.

Cei șapte cetățeni turci posedau pașapoarte valabile, emise de autoritățile din Republica Turcia și vize scurte de ședere în România, care le dădeau dreptul la o ședere de maximum 90 de zile în țară.

Vizele au fost legal aplicate de Consulatul General al României la Izmir, Republica Turcia, la inițiativa S.C. Romtaş Expres Trans SRL București, societatea avându-l ca administrator și reprezentant pe martorul Kocataş Abdullah.

Odată ajunși pe Aeroportul București – Băneasa, cei șapte cetățeni turci s-au prezentat la culoarul de intrare în țară unde lucrători de la poliția de frontieră urmau să îi supună controlului documentelor, pentru a vedea dacă îndeplinesc condițiile pentru a intra în țară.

Controlul a fost efectuat de inculpatul Micu Iustin Robertino și martorii Cocalea Laurențiu și Ionică Liviu. Trei dintre cetățenii turci au fost trecuți în baza de date cu persoanele intrate în țară, fără nicio problemă, în timp ce discuțiile au apărut doar în legătură cu ceilalți patru cetățeni turci.

Pe fondul acestor neînțelegeri și neclarități legate de îndeplinirea de către cetățenii turci a condițiilor de intrare în țară, întregul grup a fost luat de-o parte, într-o zonă separată.

În momentul în care au fost conduși pentru continuarea controlului, inculpatul Guiu Lucian Cătălin, șeful Punctului Poliție de Frontieră, i-a cerut martorului Çengiz Binali ca fiecare membru al grupului să dea suma de 100 USD pentru a li se permite intrarea în țară și a nu li se crea probleme.

În declarația din 6.03.2010 martorul Çengiz Binali a arătat că această cerere i-a fost făcută direct, folosindu-se câteva cuvinte din limba turcă.

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa fotografice, a rezultat că martorul Çengiz Binali l-a indicat fără ezitare pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin ca fiind persoana care i-a solicitat suma de 100 USD pentru fiecare membru al grupului.

Pentru că martorul Çengiz Binali nu a fost de acord cu această cerere, lucrătorii de poliție de frontieră au trecut la o nouă etapă a procedurii de control, ce nu era obligatorie, respectiv la controlul corporal și al bagajelor celor șapte cetățeni turci.

Decizia asupra efectuării controlului a fost luată de șeful de tură din momentul respectiv, inspectorul Marin Valentin, care a fost sesizat de mai mulți lucrători cu privire la neîndeplinire condițiilor de intrare în țară de cetățenii turci.

Cu ocazia controlului asupra cetățenilor turci au fost găsite doar obiecte de uz personal și sume de bani, aproximativ 1000 USD de persoană.

Asupra martorului Şeker Serdar s-a găsit un „cartuş orb de pistol cu capsă nepercutată”, precum și file foto, conținând imagini cu acesta, în diverse ipostaze, purtând arma asupra sa.

Acesta a fost un motiv pentru polițiștii de frontieră să considere că întreg grupul ar fi, de fapt, alcătuit din cetățeni de origine kurdă, implicați în acte de terorism.

În această situație, polițiștii de frontieră au apreciat că există un risc iminent de terorism și au solicitat prezența Brigăzii Antiteroriste a Serviciului Român de Informații. După ce au verificat situația pentru care au fost sesizați, lucrătorii Serviciului Român de Informații au plecat fără să ia nicio măsură.

Grupul de cetățeni turci a fost așteptat pe Aeroportul Băneasa de martorul Acmambet Esrat Iliaz, consilier juridic la S.C. Romtaş Expres Trans SRL București, care s-a deplasat la solicitarea administratorului societății, martorul denunțator Abdullah Kocataş pentru a se asigura că procedura de intrare în țară decurge normal și pentru a prelua invitații societății.

Pe drumul către aeroport, martorul Acmambet Esrat Iliaz a discutat la telefon cu unul dintre cetățenii turci care i-a spus că nu sunt lăsați să intre în țară. Ajuns la aeroport, martorul a fost informat de un polițist de frontieră că asupra unuia dintre cetățenii turci a fost găsită muniție. Martorul l-a informat telefonic pe Kocataş Abdullah despre cele întâmplate, iar acesta s-a deplasat de urgență la aeroport.

Din declarația martorului Kocataş Abdullah, Curtea a reținut că invitațiile făcute celor șapte cetățeni turci erau pentru tratative și negocieri comerciale.

Ajungând la aeroport, martorului Kocataş Abdullah nu i s-a precizat că ar exista nereguli cu privire la condițiile de intrare în țară, doar în final i s-a spus că s-a găsit un cartuş în bagajul unuia dintre cetățenii turci invitați de martor.

Pe parcursul șederii în Aeroportul Băneasa a grupului de cetățeni turci, în perioada 5.09.2007 – 7.09.2007 aceștia au fost de multe ori separați, alteleori lăsați să stea împreună, câteodată ținuți în grupuri restrânse. În special martorul Şeker Serdar și fratele său mai mare, Şeker Sefa, au fost interogați separat de restul grupului.

Curtea de apel a reținut că martorul Geambulat Fetin, traducător autorizat de limbă turcă, l-a indicat pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin ca fiind unul dintre cei care au cerut mită grupului de cetățeni turci pentru a nu avea probleme la intrarea în țară și a nu fi duși la arestare.

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa fotografică, rezultă că martorul Geambulat Fetin i-a indicat fără să ezite pe inculpații Guiu Lucian Cătălin, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion ca fiind cei care au cerut mită grupului de cetățeni turci.

Din declarațiile date de martorul Geambulat Fetin, traducător, a rezultat că acesta a ajuns pe Aeroportul Băneasa în jurul orelor 19.00 în data de 5.09.2007. Martorul s-a întâlnit cu cei patru inculpați, care se găseau într-un birou, apoi martorul a fost condus în zona de tranzit, unde se aflau șase din cei șapte cetățeni turci, lipsind Șeker Serdar. La locul respectiv se găsea și inculpatul Guiu Lucian Cătălin care i-a spus să-i traducă lui Çengiz Binali că trebuie să dea 1000 USD pentru a nu avea probleme și a li se permite accesul în țară.

Martorul a mai arătat că „numitul Çengiz Binali a avut o atitudine ambiguă, astfel încât, fără a accepta sau respinge propunerea, a dat de înțeles că se poate discuta în continuare”.

După descoperirea cartușului în bagajele martorului Șeker Serdar, s-a început o anchetă penală față de acesta. Ancheta a fost efectuată de lucrătorii de cercetări penale, inspectorii Băluș Cristian și Nițoi Moise Marius.

S-a format dosarul nr.1164/D/P/2007 la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial București, iar prin ordonanța din 9.11.2007 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală și în baza art.18¹ Cod penal s-a aplicat o amendă administrativă în suma de 100 lei.

După descoperirea cartușului, cererile de mită ale inculpaților și-au schimbat obiectul, în sensul că s-a solicitat mită pentru a li se permite cetățenilor turci să se întoarcă acasă, în Turcia.

Martorul Geambulat Fetin a mai arătat că, la un moment dat, după descoperirea cartușului se găsea într-o cameră unde se mai aflau cetățenii turci Șeker Serdar și Șeker Sefa și inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion, iar cu această ocazie cei trei lucrători de poliție, adică inculpații menționați, au pretins împreună suma de 700 USD, câte 100 de persoană pentru ca grupul să nu fie reținut pe aeroport, iar Șeker Serdar să nu fie prezentat la arestare.

Șeker Sefa, fratele mai mare al lui Șeker Serdar a fost adus în camera respectivă doar în momentul în care Serdar a precizat că toți banii sunt la fratele său. Ulterior, cererea de a se plăti suma de bani de 700 USD a fost reiterată de inculpatul Micu Iustin Robertino către numitul Șeker Sefa.

Din procesul-verbal de recunoaștere după planșa fotografică, încheiat la 6.03.2010, instanța de fond a constatat că martorul Șeker Serdar i-a identificat pe inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion, ca fiind cei ce i-au pretins mită pentru a nu fi prezentați la arestare.

Martorul Șeker Sefa l-a menționat pe inculpatul Micu Iustin Robertino ca fiind cel ce a pretins și a primit suma de 700 USD de la el personal, pentru ca fratele său Serdar să nu fie prezentat la arestare.

Martorul Geambulat Fetin a tradus toate susținerile și cererile inculpaților, polițiști de frontieră, aspect ce rezultă din declarațiile acestuia și ale martorilor cetățeni turci.

Martorul Şeker Sefa a transmis, la data de 5/6.09.2007 ora 00.30, un mesaj denunţătorului Abdulah Kocataş, cel care a făcut practic invitaţiile cetătenilor turci, mesajul fiind formulat în limba turcă şi având următorul conţinut „*Abdullah bey burdaki dercuman para istiyor yoksa ben karişmamdiyor bu adam mahkemeyi beklemek zorunda diyor, lütfen birşey yapalım!*”.

Mesajul a fost tradus de traducătorul autorizat Halil Reiban şi constă în „Domnule Abdulah traducătorul de aici cere bani, altfel acest om trebuie să aştepte decizia instanţei. Vă rog să facem ceva”.

Existenţa mesajului şi conţinutul acestuia, numerele de apel, data şi ora au fost constatate personal în cursul anchetei de inspector principal Smarandache Antonie, ofiţer de poliţie judiciară, la data de 9.01.2008, fiind încheiat un proces-verbal care se află la dosar.

Despre mesaj s-a făcut menţiunea încă de la începutul cercetărilor, în denunţul şi declaraţiile lui Abdulah Kocataş şi în declaraţia martorului Şeker Sefa, acesta din urmă arătând că el personal a dat mesajul respectiv.

Cu puţin timp înaintea mesajului, Abdulah Kocataş a fost apelat telefonic de Şeker Sefa care i-a cerut ajutorul pentru că poliţiştii de frontieră le creează probleme.

Din aceste date, Curtea de apel a concluzionat că afirmaţia făcută de martorul Şeker Sefa în conţinutul mesajului, în sensul că banii ar fi ceruţi de traducător, trebuie înţeleasă în sensul că traducătorul a tradus cererea de mită a poliţiştilor de frontieră.

În final, la capătul tuturor ameninţărilor şi presiunilor, obosiţi, dezorientaţi şi speriaţi de ceea ce li se întâmplă, cei şapte cetăteni turci au hotărât să plătească poliţiştilor de frontieră 700 USD.

Astfel, martorul Şeker Sefa a plătit efectiv suma de 700 USD (câte 100 USD/persoană) inculpatului Micu Iustin Robertino, reprezentând mita solicitată.

Totodată, martorul a plătit şi suma de 200 USD martorului Geambulat Fetin, reprezentând serviciul de traducere. Plata efectivă a sumei de 700 USD este confirmată şi de martorii Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa şi de traducătorul Geambulat Fetin, în declaraţiile pe care aceştia le-au dat.

După ce au dat suma de 700 USD, celor şapte cetăteni turci li s-au încheiat fişe de nepermite a intrării în ţară, cu motivarea că nu au documente justificative pentru scopul vizitei şi mijloace suficiente de întreţinere pe perioada şederii.

Cetătenii turci au părăsit ţara la 7.09.2007 cu un zbor al companiei „Blue Air” în direcţia Istanbul.

Curtea a apreciat că vinovăţia inculpaţilor este dovedită de probele administrate în cauză, având în vedere în primul rând declaraţiile denunţătorului Abdulah Kocataş, ale traducătorului Geambulat Fetin, ale celorlalţi martori precum şi înregistrările convorbirilor telefonice.

Astfel, martorul Abdulah Kocataş, cel care i-a invitat pe cetătenii turci, a arătat în declaraţiile date că acestora li s-au cerut bani pentru a li se permite intrarea în ţară şi a nu li se crea probleme.

De asemenea, martorul traducător Geambulat Fetin a menţionat că inculpaţii, în calitate de poliţişti de frontieră, au solicitat cetătenilor turci bani şi în final au primit suma de 700 USD de la aceştia pentru a le permite să părăsească ţara.

S-a arătat, de asemenea, că relevante sub aspectul dovedirii vinovăției inculpaților sunt și înregistrările telefonice dintre inculpatul Guiu Lucian Cătălin și martorul traducător Geambulat Fetin, din acestea rezultând clar că inculpatul îi spune martorului „... dumneavoastră nu recunoașteți nimic”, și „Deci e prima condiție; nu e adevărat, domne' ! – domne', că ai trecut pe roșu!, nu e adevărat domne'! Da? Deci asta e tot ce aveți de făcut; și după aia ne-om vedea zilele următoare ...”. „Ei pot să spună și toaca în cer ... nu știu despre ce e vorba dar chiar nu mă interesează ... acesta e primul lucru de bază ... Ei pot să spună acolo și toaca în cer; răspunsul e invariabil: nu e adevărat sau nu-mi aduc aminte. Da? Îl luați pe nu în brațe pe linie. Da? Deci restul e treaba lor nu e a dumneavoastră. Da? Haideți, că trebuie să intru aicea la cineva la ... Da?”.

Curtea a arătat că inculpatul Guiu Lucian Cătălin se referea la faptul că martorul trebuia audiat de organele de urmărire penală și nu trebuie să recunoască nimic cu privire la banii dați de cetățenii turci.

Înregistrările telefonice și discuțiile nu au fost contestate, și, în opinia primei instanțe, fac dovada certă a preocupărilor inculpatului Guiu Lucian de a ascunde adevărul, dar în același timp sunt și o dovadă puternică a vinovăției inculpatului Guiu Lucian și a celorlalți inculpați. S-a arătat că nu ar fi avut nici un sens ca inculpatul Guiu Lucian Cătălin să îi spună martorului să nu recunoască nimic, dacă el ar fi fost nevinovat și dacă poliștii de frontieră nu ar fi luat mită.

Referitor la apărarea inculpatului Guiu Lucian Cătălin, în sensul că, în perioada 5.09.2007 – 7.09.2007 nu a fost la serviciu și se afla în concediu de odihnă, Curtea a apreciat că aceasta este contrazisă de declarațiile martorilor Geambulat Fetin, Topciu Aurel, dar și de declarațiile cetățenilor turci audiați de procuror.

Astfel, martorul traducător Geambulat Fetin a arătat că la aeroport a discutat cu inculpatul Guiu Lucian, inculpatul solicitând bani de la cetățenii turci.

Martorul Topciu Aurel, inspector la Poliția de Frontieră, la acea dată fiind adjunctul șefului Punctului Poliției de Frontieră Aeroport Băneasa, deci adjunctul inculpatului Guiu Lucian, a declarat că inculpatul Guiu Lucian Cătălin se afla la serviciu în data de 5.07.2007 și că a discutat cu acesta despre măsurile ce trebuie luate în legătură cu cetățenii turci.

Martorul Băluș Cristian, ofițer de cercetări penale în cadrul Punctului Poliției de Frontieră Aeroport București – Băneasa a declarat că din discuțiile avute cu colegii, a înțeles că era prezent și „domnul comandant” (adică inculpatul Guiu Lucian Cătălin).

De asemenea, martorul Nițoi Moise Marius, ofițer de cercetări penale, a declarat că inculpatul Guiu Lucian Cătălin a fost la serviciu în ziua de 5.07.2007.

Prima instanță a considerat că toate aceste declarații confirmă, fără nici un dubiu, că inculpatul Guiu Lucian Cătălin a fost la serviciu în perioada 5.09.2007 – 7.09.2007.

S-a mai arătat că, împrejurarea că, în timpul cercetării judecătorești, anumiți martori nu au putut preciza dacă l-au văzut la serviciu pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin nu este de natură să răstoarne probele care dovedesc cu certitudine că inculpatul a fost la serviciu, iar anumite declarații date de lucrătorii de poliție de

frontieră trebuie privite cu circumspecție, având în vedere raporturile de colegialitate cu inculpatul și funcția deținută de acesta.

Referitor la inculpatul Micu Iustin Robertino, apărarea a susținut că, deși la data de 5.09.2007 a fost la serviciu, odată cu terminarea turei sale, acesta a plecat acasă, nefiind prezent la evenimentele petrecute cu cetățenii turci, privind solicitarea de mită.

Din declarația martorului Cocu Mihaela rezultă că, la data de 5.07.2007, a fost învoită de șeful de tură Marin Valentin, iar ștampila i-a fost atribuită inculpatului Micu Iustin Robertino care a înlocuit-o la control, pe sensul de intrare în țară.

Curtea a mai constatat că prezența la serviciu a inculpatului Micu Iustin Robertino este confirmată și de martorii Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa și Geambulat Fetin.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Barbor Bogdan, Curtea a reținut că acesta a fost indicat, fără echivoc, de martorii Çengiz Binali și Şeker Serdar, precum și de martorul traducător Geambulat Fetin, că a pretins mită de la cetățenii turci Çengiz Binali și Şeker Serdar pentru a nu le crea probleme și pentru a fi lăsați să părăsească țara și pentru ca Şeker Serdar să nu fie dus la arestare.

Și inculpatul Grama Dănuț Ion a fost indicat de martorii Çengiz Binali și Şeker Serdar, dar și de martorul traducător Geambulat Fetin că a pretins plata unei sume de bani cu titlu de mită de la cetățenii turci pentru a nu le crea probleme.

S-a concluzionat astfel că probele administrate în cauză dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților, în primul rând declarațiile martorului traducător Geambulat Fetin, ale martorului denunțator, dar și declarațiile celorlalți martori audiați în cauză.

Curtea de apel a arătat că inculpații pe timpul cercetării judecătorești au beneficiat de toate drepturile și garanțiile pentru un proces echitabil.

Instanța a admis inculpaților acele probe pertinente, concludente și utile cauzei și a respins acele cereri și probe care nu îndeplineau aceste cerințe. Referitor la solicitarea de a se audia cetățenii turci prin comisie rogatorie s-a apreciat că nu este utilă cauzei audierea acestora, întrucât la dosar există probe suficiente pentru stabilirea cu certitudine a situației de fapt.

S-a arătat, de asemenea, că, potrivit jurisprudenței CEDO, instanțele naționale nu sunt obligate ca în cadrul cercetării judecătorești să readministreze toate probele din faza de urmărire penală, având obligația să readministreze doar acele probe care sunt necesare și utile soluționării cauzei.

Răspunzând criticilor apărării în sensul că audierea martorilor cetățeni turci s-a făcut de către procur, care s-a deplasat în Turcia, fără să fie respectate dispozițiile legale și fără să fie de față și avocații inculpaților, prima instanță a arătat că CEDO s-a pronunțat în sensul că, în cadrul procesului pot fi folosite și acele probe care au fost obținute fără respectarea strictă a dispozițiilor legale, dacă se coroborează cu celelalte probe ale cauzei.

Față de toate considerentele reținute, s-a constatat că:

Fapta inculpatului Guiu Lucian Cătălin care, în calitate de comandant al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins suma de 700 USD de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa,

Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, pentru a le permite intrarea în țară, a nu le crea probleme în legătură cu intrarea în țară și, în final, a nu-i prezenta la arestare (având în vedere faptul că într-un bagaj al martorului Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat), întrunește conținutul constitutiv al infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin. 1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000; fapta inculpatului Micu Iustin Robertino care, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins și primit suma de 700 USD de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000; fapta inculpatului Barbor Bogdan care, în calitate de ofițer principal I în cadrul compartimentului „Combaterea infracționalității transfrontaliere” al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000; fapta inculpatului Grama Dănuț Ion care, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins o sumă de bani nedefinită de la cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Şeker Serdar s-a găsit un cartuş neutilizat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

La stabilirea pedepselor aplicate inculpaților, s-au avut în vedere dispozițiile art.72 Cod penal, respectiv pericolul social al faptelor, circumstanțele reale în care au fost comise, modalitatea de săvârșirea, timpul scurs de la data comiterii faptelor, respectiv 05.09.2007 și până în prezent dar și circumstanțele personale ale inculpaților, care nu au antecedente penale, s-au prezentat la termenele fixate pentru soluționarea cauzei. De asemenea, s-a avut în vedere că inculpații au comis faptele în calitate lor de polițiști de frontieră, prin aceasta aducând o gravă atingere imaginii instituției unde lucrau, dar și impresiei pe care cetățenii străini o au despre țara noastră.

Curtea a constatat că nu sunt motive pentru a se reține în sarcina inculpaților circumstanțe atenuante și care să justifice reducerea pedepselor sub minimul prevăzut de lege, ținând cont de atitudinea nesinceră a inculpaților și de gravitatea faptelor comise.

S-a apreciat însă că scopul pedepselor se poate atinge și prin suspendarea sub supraveghere a acestor pedepse, potrivit art.86¹ Cod penal, având în vedere că măsurile de supraveghere și obligațiile ce vor fi stabilite de către instanță sunt de natură să garanteze reeducarea inculpaților. În cauză sunt îndeplinite condițiile art.86¹ alin.1 lit.c Cod penal, fiind relevant și faptul că prin condamnarea inculpaților aceștia își vor pierde calitatea de lucrători de poliție, ceea ce reprezintă o altă sancțiune destul de severă pe care o vor suporta inculpații.

În situația în care inculpații nu vor respecta măsurile stabilite de către instanță, există posibilitatea revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere potrivit art.86⁴ Cod penal.

Totodată, dacă în termenul de încercare inculpații vor comite cu intenție alte fapte penale, se va revoca suspendarea executării sub supraveghere iar pedeapsa ce va fi aplicată nu se va contopi cu cea din cauza de față, urmând să fie executată în întregime alături de prezenta pedeapsă.

De asemenea, s-a apreciat că pedeapsa accesorie, precum și pedeapsa complementară, trebuie aplicate în conținutul prevăzut de art.64 lit.a-c Cod penal tocmai în considerarea gravității faptelor comise de către inculpați.

S-a făcut aplicarea art.71-64 lit.a-c Cod penal.

S-a confiscat de la fiecare inculpat suma de 175 USD și, totodată s-a dispus restituirea către cetățenii turci Çengiz Binali, Şeker Serdar, Şeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz.

S-a arătat de către prima instanță că măsura de siguranță a confiscării acestei sume de la fiecare inculpat este determinată de faptul că nu s-a putut stabili cum au împărțit inculpații banii primiți de la cetățenii turci, iar restituirea către cetățenii turci este determinată de faptul că aceștia au fost constrânși să dea mită.

S-a constatat că inculpații au fost reținuți 24 de ore de la 9.03.2010 la 10.03.2010.

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpații Guiu Lucian, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a criticat sentința sub următoarele aspecte: greșita individualizare a modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților, arătând că nu se justifică aplicarea dispozițiilor art. 86¹ C.pen., solicitând ca pedepsele să fie executate în regim de detenție; greșita confiscare a unor sume de câte 175 UDS de la fiecare inculpat, arătând că suma de bani trebuia restituită către cetățenii turci și greșita interzicere a dreptului de a alege ca pedeapsă accesorie și complementară.

Criticile inculpaților Guiu Lucian, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion sunt pe larg prezentate în practica prezentă hotărâri, aceștia invocând aspecte de nelegalitate, respectiv faptul că hotărârea se întemeiază pe probe nelegal administrate, dar și de netemeinicie, susținându-se că analiza coroborată a materialului probator nu confirmă învinuirea ce li s-a adus.

În cadrul cercetării judecătorești desfășurată în fața instanței de recurs, Înalta Curte, în raport de criticile formulate, a încuviințat audierea martorilor Cengiz Binali,

Şeker Safa şi Şeker Serdar, fiind ascultat prin videoconferinţă martorul Cengiz Binali, comisia rogatorie dispusă cu privire la ceilalţi doi martori neputându-se realiza de către autorităţile din Turcia. De asemenea, a fost încuviinţată cererea formulată de către parchet de reaudiere a martorului Abdulah Kocatas şi, din oficiu, s-a dispus reaudierea martorului Geambulat Fetin.

La solicitarea inculpatului Guiu Lucian Cătălin, Înalta Curte a încuviinţat proba cu înscrisuri, ce au fost ataşate la dosar, şi audierea în calitate de martor a lui Micle Simion.

Au fost declassificate fişele posturilor inculpaţilor Guiu Lucian, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan şi Grama Dănuţ Ion, care se regăseau la dosarul cuprinzând documente secret de serviciu.

Analizând sentinţa recurată atât din perspectiva criticilor formulate dar şi sub toate aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, conform dispoziţiilor art. 385⁶ alin. 3 C.proc.pen., Înalta Curte constată următoarele:

Asupra recursurilor declarate de către inculpaţii Guiu Lucian, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan şi Grama Dănuţ Ion

Înalta Curte va analiza prioritar recursurile inculpaţilor, având în vedere că aceştia tind, prin criticile formulate, la pronunţarea unei soluţii de achitare, ce face inutilă verificarea aspectelor invocate în recursul Ministerului Public şi care decurg din soluţia de condamnare dispusă de Curtea de apel.

O primă critică comună tuturor inculpaţilor vizează faptul că hotărârea de condamnare se fundamentează pe mijloace de probă obţinute nelegal de către procuror, care s-ar fi deplasat în Turcia şi ar fi procedat la ascultarea principalilor martori ai acuzării respectiv Cengiz Binali, Şeker Safa şi Şeker Serdar, audiere care s-ar fi făcut la sediul firmei aparţinând denunţătorului Abdullah Kocataş, traducerea declaraţiilor fiind realizată de către un translator asigurat de acelaşi martor denunţător.

Din examinarea depozitiilor martorilor Cengiz Binali, Şeker Safa şi Şeker Serdar (filele 90 şi următoarele vol. II d.u.p.), rezultă într-adevăr că acestea au fost date la Istanbul, la data de 06.03.2010, existând menţiunea expresă în acest sens în conţinutul fiecăreia dintre aceste declaraţii, acestea fiind consemnate în limba română, iar traducerea fiind asigurată de către Mariana Stoica. Cu aceeaşi ocazie martorii au făcut recunoaşteri de pe planşe fotografice.

Audiat şi sub aspectul modalităţii în care a avut loc ascultarea martorilor Cengiz Binali, Şeker Safa şi Şeker Serdar, martorul denunţător Abdullah Kocataş a arătat că procurorul i-a cerut să asigure prezenţa cetăţenilor turci în România în vederea audierii, martorul comunicându-i că nu are această posibilitate. Ulterior, a primit un mesaj prin intermediul juristului firmei sale, prin care procurorul îi aducea la cunoştinţă faptul că va veni la Istanbul să audieze cei 7 cetăţeni turci, că a asigurat prezenţa doar a trei dintre aceştia întrucât pe ceilalţi nu i-a găsit, că i-a pus la dispoziţie procurorului un birou la sediul firmei sale precum şi un translator de limba turco română, în persoana unei angajate a societăţii sale din Turcia.

Înalta Curte reţine că, în principiu, ascultarea părţilor, ca de altfel şi a martorilor, are loc la sediul organului judiciar, însă prevederile art. 74 C.proc.pen.

permit ca, ori de câte ori învinuitul sau inculpatul se află în imposibilitate de a se prezenta pentru a fi ascultat, organul de urmărire penală sau instanța de judecată să procedeze la ascultarea acestuia la locul unde se află, **cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel**, textul fiind incident, conform art. 86 alin.3 C.proc.pen., și la ascultarea martorului.

Aceste dispoziții legale care autorizează organul judiciar să se deplaseze la locul unde se află persoana ce urmează să fie ascultată nu sunt aplicabile în cazul în care această persoană se află într-un alt stat, întrucât nici organul de urmărire penală și nici instanța de judecată nu-și pot exercita funcția judiciară în afara teritoriului României.

Dat fiind imposibilitatea îndeplinirii atribuțiilor conferite de dispozițiile legale interne pe teritoriul altui stat, prevederile Legii 302/2004 privind cooperarea judiciară în materie penală, ca de altfel și toate instrumentele juridice internaționale la care România este parte, reglementează procedura administrării probelor în cauzele cu element de extraneitate prin formularea de cereri de asistență judiciară internațională, ce pot fi solicitate/acordate în baza unui tratat bi sau multilateral, aplicabil între România și statul solicitat, ori în lipsa unui astfel de instrument, pe bază de reciprocitate. Conform art. 171 din Legea 302/2004, asistența judiciară internațională cuprinde următoarele activități prin care poate fi realizată ascultarea martorilor: comisiile rogatorii internaționale, audierea prin videoconferință și înfățișarea în statul solicitant a martorilor.

Ca atare, în prezenta cauză, față de faptul că martorii cetățeni turci Cengiz Binali, Şeker Safa și Şeker Serdar nu se aflau pe teritoriul României, administrarea probei testimoniale, ca, de altfel, și recunoașterile din planșele foto **puteau fi făcute doar în condițiile Legii 302/2004 privind cooperarea judiciară în materie penală prin formularea unei cereri de asistență judiciară internațională** (în relația cu statul turc fiind incidente prevederile din Convenția Europeană de asistență judiciară în materie penală de la Strasbourg, din 20 aprilie 1959). Procurorul avea posibilitatea să solicite fie înfățișarea martorilor în România și avansarea de către statul turc a unui sume pentru cheltuielile de călătorie și de ședere, fie ascultarea acestora prin videoconferință, ambele permițându-i audierea nemijlocită a martorilor, sau, în cazul în care acestea nu se puteau realiza, să împuternicească autoritățile judiciare din Turcia, printr-o comisie rogatorie internațională, să îndeplinească în locul și în numele său aceste activități judiciare. Și în această din urmă variantă, dacă se aprecia că este importantă prezența procurorului anchetator la audierea martorilor, acesta avea posibilitatea de a asista și de a colabora la efectuarea comisiei rogatorii, astfel cum prevăd atât dispozițiile art. 175 din Legea 302/2004, cât și ale art. 4 din Convenția Europeană de asistență judiciară în materie penală.

Înalta Curte reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din Codul de procedură penală, procesul penal se desfășoară, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiile prevăzute de lege. Norma legală reprezintă o consacrare a principiului *nullum iudicium sine lege*, iar în procedura probațiunii, acesta impune ca probele să fie obținute din mijloace de probă prevăzute de lege, iar aceste mijloace trebuie, la rândul lor, să fie obținute, administrate, în condițiile legii,

sanctiunea procesuală corelativă fiind aceea imposibilității folosirii lor în procesul penal, prevăzută în art. 64 alin. 2 C.proc.pen.

În cauză, circumstanțele în care mijloacele de probă în discuție au fost obținute nu permiteau utilizarea lor de către instanța de fond, Curtea de apel trebuind să procedeze la administrarea probatoriului în condițiile prevăzute de dispozițiile Legii 302/2004, aceasta cu atât mai mult cu cât depozițiile celor trei martori aveau caracter esențial în cauză iar inculpații nu avuseseră posibilitatea de a se confrunta cu aceste persoane și de a le adresa întrebări.

Sub acest din urmă aspect, Înalta Curte constată o interpretare eronată dată de prima instanță jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, aceasta statuând la nivel de principiu, inclusiv în cauzele pronunțate împotriva României (*Reiner și alții contra României, VB contra României, ect*), că dreptul la apărare este limitat într-un mod incompatibil cu garanțiile art. 6 par. 1 și 3 lit. d din Convenție atunci când o condamnarea se bazează exclusiv sau într-o măsură hotărâtoare pe declarațiile făcute de o persoană pe care acuzatul nu a putut să o interogheze sau a cărei audiere nu a putut fi obținută nici în faza urmăririi penale și nici ulterior.

Având în vedere efectul devolutiv integral al căii de atac, Înalta Curte a luat măsuri de suplinire a acestor lipsuri ale cercetării judecătorești, dispunând, în conformitate cu dispozițiile art. 172 și 178 din Legea 302/2004 audierea martorilor Cengiz Binali, Şeker Safa și Şeker Serdar prin videoconferință.

La cererea de asistență judiciară internațională autoritățile din Turcia au comunicat faptul că nu este posibilă audierea prin videoconferință decât a martorului Cengiz Binali datorită lipsei sistemului de videoconferință și a mijloacelor tehnice necesare la Tribunalul Sivas, solicitându-se transmiterea întrebărilor la care ar trebui să răspundă martorii Şeker Safa și Şeker Serdar pentru a fi audiați de autoritățile judiciare competente.

Martorul Cengiz Binali a fost ascultat prin videoconferință la termenul din data de 17 aprilie 2012 și totodată i-au fost prezentați în vederea recunoașterii toți cei patru inculpați.

Înalta Curte a formulat o nouă cerere de asistență judiciară privind identificarea domiciliilor martorilor Şeker Safa și Şeker Serdar (nu au fost găsiți în localitatea Sivas, lucrând în domeniul construcțiilor) și audierea lor prin comisie rogatorie, cu participarea inculpaților și a apărătorilor acestora. Comisia rogatorie nu a putut fi îndeplinită întrucât, deși autoritățile turce au identificat zona unde era posibil ca martorii să locuiască (zona Antalya), aceștia nu au putut fi găsiți, fiind muncitori sezonieri în construcții. În aceste condiții Înalta Curte a constatat imposibilitatea administrării probei testimoniale.

În ceea ce privește cererea Ministerului Public de audiere, prin comisie rogatorie a martorilor asistenți care au fost prezenți cu ocazia recunoașterilor din planșele foto, Înalta Curte a respins-o ca inutilă cauzei. S-a avut în vedere faptul că rolul martorilor asistenți este acela de a atesta că modul desfășurării activității procesuale coincide cu cel consemnat în actele întocmite, or, în cauză, problema ce se ridică este aceea a condițiilor în care mijlocul de probă a fost administrat, care, în

raport de prevederile art. 64 alin. 2 C.proc.pen., fac imposibilă orice altă analiză cu privire la proba obținută în aceste circumstanțe.

Analizând materialul probator administrat pe întreg parcursul procesului penal, cu excluderea, pentru considerentele anterioare, a celui administrat de către procuror pe teritoriul Republicii Turcia, Înalta Curte constată următoarele:

Acuzarea vizează două momente în care se susține că s-ar fi pretins, respectiv pretins și primit sume de bani, un prim moment fiind cel a sosirii grupului de cetățeni turci, iar cel de-al doilea este legat de ancheta desfășurată împotriva cetățeanului turc Șeker Serdar, asupra căruia a fost găsit un cartuș sonor neutilizat.

I.Sosirea grupului de cetățeni turci pe Aeroportul Aeroportului București Băneasa - acuzațiile aduse inculpatului Guiu Lucian Cătălin

Înalta Curte constată că, în ceea ce-l privește pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin *în sarcina acestuia s-a reținut că, pe fondul unor neclarități legate de îndeplinirea de către cetățenii turci a condițiilor de intrare în țară, grupul acestora a fost condus într-o încăpere separată pentru continuarea controlului iar aici inculpatul, care avea calitatea de șef al Punctului Poliției de Frontieră i-a cerut martorului Cengiz Binali ca fiecare dintre membrii grupului să dea suma de 100 USD, pentru a li se permite intrarea în țară și a nu li se crea probleme, eventual finalizate cu prezentarea lor la arestare. Întrucât martorul Cengiz Binali nu a fost de acord cu această cerere, lucrătorii poliției de frontieră au trecut la o nouă etapă a procedurii de control, ce nu era obligatorie, respectiv controlul corporal și al bagajelor cetățenilor turci, ocazie cu care a fost descoperit cartuș sonor neutilizat (fila 17, fila 33 rechizitoriu).*

Un prim aspect ce se impune a fi menționat este legat de faptul că, deși aceasta este situația de fapt descrisă în rechizitoriu (care temporal se situează anterior controlului bagajelor și, implicit, găsirii cartușului), reținută ca atare și de prima instanță, la încadrarea juridică, procurorul, dar și judecătorul fondului, menționează și faptul că suma ar fi fost pretinsă de inculpatul Guiu și pentru ca cetățenii turci să nu fie duși la arestare, întrucât într-un bagaj al martorului Șeker Serdar s-a găsit un cartuș sonor neutilizat. Înalta Curte constată că în actul de sesizare nu mai este descrisă nicio altă faptă, ulterioară celei mai sus prezentate, care să poată fi analizată de către instanță.

Trecând peste împrejurări ce țin de obiectul judecății și de rigoarea prezentării acuzațiilor, se reține că apărarea inculpatului a fost constantă, acesta învederând și demonstrând faptul că, în perioada 31.08.2007 - 07.09.2007 se afla în concediu de odihnă la mare, în stațiunea Saturn, alături de familie și că nu a fost prezent la constatarea incidentului de trafic din data de 05.09.2007.

În acest sens, se constată că, încă din cursul urmăririi penale, la solicitarea parchetului, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Direcția Generală Management Logistic și Administrativ a comunicat lista cu persoanele cazate în perioada 1.08.-15.09.2007 la Complexul Diana din Stațiunea Saturn (filele 2-54 vol. III d.u.p.), Guiu Lucian și soția acestuia figurând că au ocupat camera 608 în perioada 31.08.2007 - 07.09.2007.

În cadrul cercetării judecătorești în fața primei instanțe s-a depus la dosar o adresă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, din care rezultă că, în perioada 1.09.2007 - 07.09.2007 inculpatul Guiu Lucian Cătălin s-a aflat în concediu legal de

odihnă, că nu există nicio dispoziție de chemare a acestuia din concediul de odihnă și că, în evidențele P.P.F. Aurel Vlaicu Băneasa acesta nu figurează că ar fi efectuat ore suplimentare în perioada 31.08.2007 - 07.09.2007. Totodată, s-a arătat că, potrivit dispozițiilor Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35575 din 28.01.2003 deplasarea în punctul de frontieră a cadrelor aflate în afara serviciului este interzisă, iar, în cazuri motivate, aceasta trebuie anunțată șefului de sector și să se înscrie într-un registru special destinat (fila 148 dosar fond).

De asemenea, a fost depusă o adeverință eliberată de către Direcția Economico Administrativă Complex Diana Saturn în care se menționează faptul că, în perioada 31.08.2007 - 07.09.2007, Guiu Lucian Cătălin a fost cazat la Complexul Diana Saturn aparținând Ministerului Internelor și Reformei Administrative unde a ocupat, împreună cu familia, apartamentul nr. 608. Masa a fost servită la restaurantul complexului de către toți membrii de familie în sistem a la carte, încasarea făcându-se în ziua sosirii (31.08.2007). Ulterior, cu chitanța nr. 5856837 din 03.09.2007, Guiu Lucian Cătălin a mai achitat suma de 108 lei reprezentând contravaloarea a trei zile de masă pentru un alt membru al familiei.

Deplasarea inculpatului în localitatea Mangalia s-a făcut în baza Ordinului de serviciu seria H nr.687798 din 30.08.2007, durata menționată 31.08-07.09.2007. Ordinul de deplasare, depus și acesta la dosar, cuprinde viza de sosire din data de 31.08.2007 ora 8,00 și viza de plecare din Unitatea Hotel Diana din 07.09.2007 ora 16,00 (fila 150 dosar fond). Inculpatului i s-au decontat și cheltuielile de transport în cuantum de 146 lei, astfel cum rezultă din Statul nominal nr. 459574 din 26.09.2007, pentru deplasarea sa în perioada 31.08. 07.09.2007 (fila 156 dosar fond).

Totodată, la dosar a fost atașată și factura fiscală care atestă plata contravalorii cazării în perioada 31.08.-07.09.2007 pe numele inculpatului și a soției acestuia, precum și chitanța care atestă achitarea cheltuielilor pentru masă (filele 151-153 dosar fond).

Instanța de fond a achiesat la punctul de vedere al parchetului, care, prin rechizitoriu, a susținut că, împrejurarea că inculpatul se afla la mare, în concediu de odihnă, nu exclude posibilitatea ca acesta să se fi deplasat, pentru scurte intervale de timp, la serviciu, având în vedere distanța relativ mică dintre Stațiunea Saturn și Aeroportului București Băneasa. S-a arătat că această concluzie rezultă din declarațiile martorilor Geambulat Fetin, Cengiz Binali, Băluș Cristian, Topciu Aurel și Nițoi Moise Marius.

Din perspectiva primei instanțe și a parchetului, împrejurarea că inculpatul Guiu Lucian Cătălin ar fi pretins o sumă de bani cetățenilor turci pentru a le permite intrarea în țară este demonstrată prin declarațiile martorilor Cengiz Binali și Geambulat Fetin, iar martorii Băluș Cristian, Topciu Aurel și Nițoi Moise Marius confirmă „prezența fizică a inculpatului Guiu Lucian Cătălin, în calitate sa de Comandant al punctului Poliției de Frontieră Aeroport București Băneasa Aurel Valicu, la serviciu, chiar de o manieră episodică, în zilele de 05-07.09.2007”.

Verificând acest probatoriu ce a fundamentat trimiterea în judecată și, ulterior, pronunțarea unei soluții de condamnare a inculpatului Guiu Lucian Cătălin, și având în vedere și probele ce au fost administrate în recurs, se rețin următoarele:

În ceea ce-l privește pe martorul Cengiz Binali, în raport de considerentele anterior expuse, Înalta Curte nu poate avea în vedere decât declarația dată în cadrul cercetării judecătorești din recurs. Ascultat prin video conferință, acesta a arătat că „nu am auzit să se fi cerut vreo sumă de bani și nu m-a interesat acest lucru”, că la Istanbul i s-a prezentat o planșă foto și a declarat că nu recunoaște pe nimeni întrucât a trecut mult timp, că nu a văzut și nici nu a auzit ca ceilalți cetățeni turci să fi dat vreo sumă de bani, martorul nerecunoscând pe niciunul dintre cei patru inculpați care i-au fost prezentați în ședință în fața camerei de luat vederi (filele 78,79 vol. II d.recurs).

Cel de-al doilea martor, Geambulat Fetin, care, de altfel, este principalul martor al acușării, a prezentat mai multe variante în ceea ce privește situația de fapt.

Astfel, în prima declarație dată la data de 17.03.2008 (filele 68-70 vol. II), martorul a arătat că, la data de 05.09.2007 jurul orelor 19,00 a fost chemat la aeroportul Băneasa pentru a asigura traducerea declarației unui cetățean turc căruia nu i se permisesse accesul în țară și asupra căruia fusese găsit un cartuș. Martorul susține că a participat la audierea cetățeanului turc, pe care ulterior l-a identificat ca fiind Șeker Serdar, asigurând totodată și transcrierea traducerii declarației cetățeanului turc, și că, „la un moment dat, la o pauză pentru a fuma o țigară, am părăsit camera de anchetă împreună cu cei doi ofițeri anchetatori și un ofițer care părea a avea o funcție superioară, ocazie cu care au avut loc discuții privind o sumă de bani al cărui cuantum nu mi-l amintesc, pentru rezolvarea problemei în care erau implicați cei 7 cetățeni turci. La discuție a mai participat și fratele celui audiat. ..arăt că îmi amintesc că la un moment dat l-am tras deoparte pe Șeker Sefa și i-am transmis, în limba turcă, probabil ca urmare a sugestiei unui polițist de frontieră, că problema se poate rezolva cu o atenție pentru poliția de frontieră. Revin și arăt că pe parcursul audierii cetățeanului turc asupra căruia a fost găsit cartușul, ofițerii anchetatori au pus problema unei sume de bani. Cetățeanul turc audiat Șeker Serdar a precizat că nu are bani la el și că banii se află la fratele acestuia Șeker Sefa. Drept urmare, polițiștii de frontieră anchetatori au acceptat să-l cheme pe fratele acestuia și în acest context s-a pus problema unei sume de bani ca și recompensă pentru polițiștii de frontieră în schimbul unei rezolvări mai rapide și ușoare a cazului. Din discuțiile purtate ulterior cu Șeker Sefa am înțeles că până la urmă a fost plătită o sumă de bani”.

În cea de-a doua declarație dată de către martor la data de 08.04.2008, acesta arată că a fost solicitat să asigure traducerea în legătură cu săvârșirea unei fapte penale de către Șeker Serdar, iar în această împrejurare „am tradus, la solicitarea unui polițist, faptul că antemenționatul individ trebuia să plătească o sumă de bani pentru a nu i se întocmi dosar penal. Nu mi-aduc aminte cu exactitate suma, dar aceasta se cifra în jurul valorii de 400 euro. La întrevvedere respectivă au participat doar următoarele persoane: polițistul respectiv, eu, Șeker Serdar și fratele acestuia mai mare Șeker Sefa.... Polițistul la care m-am referit mai sus și care a formulat în mod expres cererea de a i se plăti o sumă de bani este cel pe care l-am recunoscut după planșa foto în data de 02.04.2008, ocazie cu care am aflat că se numește Guiu Lucia Cătălin. Având în vedere împrejurările cauzei, arăt că doresc să colaborez cu

organele de anchetă în vederea stabilirii adevărului solicitând concomitent să mi se aplice dispozițiile legale cu privire la statutul juridic al colaboratorilor” (fila 67 vol. II d.u.p.).

În cea de-a treia declarație de la 09.03.2010, Geambulat Fetin, audiat de către procuror în calitate de învinuit, împotriva sa fiind începută, la aceeași dată, urmărirea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 rap. la art. 6 din Legea 78/2000, respectiv complicitate la luare de mită prev. de art. 26 rap. la art. 254 alin. 1 rap. la art. 6 din Legea 78/2000, **prezintă o nouă versiune în ceea ce privește situația de fapt**, dar care susține declarațiile cetățenilor turci audiați la Istanbul la data de 08.03.2010, respectiv Şeker Serdar, Şeker Sefa și Cengiz Binali cu privire la persoanele și momentele în care s-au solicitat sumele de bani.

Astfel, acesta arată că a fost chemat pentru a asigura traducerea pentru un grup de 7 cetățeni turci, a ajuns „în jurul după - amiezii, ocazie cu care am fost condus într-un birou, în care se găseau lucrătorii poliției de frontieră... Guiu Lucian Cătălin, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion (pe care i-a identificat din planșe foto). Cu această ocazie mi s-a sus că trebuie să asigur traducerea celor 7 cetățeni turci, pentru că existau probleme. Ulterior am fost condus în zona de tranzit unde se găseau cei 6 din cei 7 cetățeni turci, lipsind numitul Şeker Serdar. La momentul respectiv alături de mine se găsea și numitul Guiu Lucian Cătălin. Acesta i-a spus, scurt și la obiect, lui Cengiz Binali că trebuie să dea o sumă de bani, respectiv a precizat clar: 1000 USD pentru a nu avea probleme și a li se permite accesul în țară. Precizez că Guiu Lucian Cătălin a făcut această cerere în limba română, iar eu am tradus integral ceea ce el a spus. Cengiz Binali a avut o atitudine ambiguă, astfel încât, fără a accepta sau a respinge propunerea, a dat de înțeles că problema se poate discuta în continuare. La scurt timp după acest moment, din cauza faptului că lui Şeker Serdar i s-a găsit în geantă un cartuş nefolosit, acesta a fost dus pentru anchetă într-o cameră separată. În camera respectivă, la un anumit moment m-am găsit eu, precum și polițiștii Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion. Cu această ocazie toți cei trei lucrători de poliție au cerut suma de 7000 USD lui Şeker Serdar pentru ca acesta să nu aibă probleme iar grupul de cetățeni turci să nu fie reținut pe aeroport și să i se permită intrarea în România. Precizez că cererea de a se plăti respectiva sumă de bani a fost formulată de cei trei polițiști în limba română, iar eu am tradus-o în limba turcă.... A trecut ceva timp după acest episod, timp în care Şeker Sefa a plecat din incinta respectivă și a revenit mai târziu. Atunci când s-a întors, de față cu mine și cu Micu Iustin Robertino i-a plătit acestuia din urmă suma de 700 USD, iar mie mi-a dat suma de 200 USD, cu titlu de onorariu pentru activitatea mea de traducător. Din ceea ce am perceput personal la fața locului, după modul cum au fost puse problemele de către lucrătorii de poliție, consider că cetățenii turci au fost în mod clar constrânși să plătească suma de 700 USD” (filele 65-66 vol. II d.u.p.).

Cu ocazia audierii în calitate de martor în fața instanței de fond, Geambulat Fetin a arătat că aspectele relatate în declarația din data de 17.03.2008 corespund adevărului și că inculpații Barbor Bogdan și Grama Dănuț au fost cei care au

participat, alături de alte persoane, la ancheta împotriva cetățeanului turc asupra căruia se găsisse cartușul, precizând că „știu că s-a cerut o sumă de bani pentru rezolvarea problemei, din câte îmi amintesc inculpatul Grama Dănuț m-a rugat să transmit solicitarea”, și că la acest moment, de față nu erau ceilalți inculpați, cu iar cu privire la Guiu Lucian Cătălin, martorul arătând că, deși l-a văzut într-un birou la aeroport, „nu cred că Guiu Lucian mi-a spus să cer bani de la cetățenii turci” (fila 108 dosar fond).

Ascultat de către instanța de recurs, martorul Geambulat Fetin a avut o poziție procesuală oscilantă, revenind asupra celor declarate pe măsură ce i se solicita explicații și, conform art.327 alin. 4 C.proc.pen., i se citeau declarațiile anterioare. Astfel, inițial, martorul a aratat că s-a deplasat la aeroport, a fost condus într-o cameră de la subsolul clădirii, unde se mai aflau și doi ofițeri de poliție identificați în sală ca fiind Barbor Bogdan și Grama Dănuț, care au procedat la audierea cetățeanului turc, inculpatul Guiu nefiind prezent la luarea acestor declarații, fiind însă posibil ca acesta din urmă „să se fi aflat pe coridor în momentul în care eu, însoțit de ceilalți doi ofițeri am ieșit să fumăm o țigară”. În timp ce asigura traducerea, „unul dintre cei doi inculpați, Barbor sau Grama mi-a cerut să îi comunic celui anchetat că, pentru a fi lăsat să pătrundă în țară este necesar să plătească o sumă de bani, din câte îmi amintesc era vorba de 700 UDS. Cetățeanul turc a spus că vrea să discute cu fratele său, moment în care noi ne-am retras pe hol să fumăm o țigară. Pe hol nu au fost discuții cu privire la această sumă de bani. Arăt că domnul Guiu nu era în sala în care se luau declarațiile în momentul în care s-au cerut banii. Eram doar cele patru persoane. Nu îmi amintesc dacă domnul Guiu a stat cu noi pe hol atunci când am fumat câte o țigară. Știu că mai era o persoană, însă nu îmi amintesc cine era aceasta. ...Nu cunosc dacă s-au obținut sau nu banii până la final. Eu am primit o sumă de bani, mult mai puțin decât pretinseseam, pentru care nu am eliberat chitanță. În prezența mea nu s-au mai solicitat alte sume de bani de către lucrătorii de poliție. Nu-mi aduc aminte ca în prezența mea domnul Guiu să fi solicitat cetățenilor turci vreo sumă de bani atunci”. Ulterior, după ce i s-au citit declarațiile anterioare, acesta arată: „mi s-au prezentat succint declarațiile date pe parcursul procesului penal și arăt că declarația din 08.04.2008 reprezintă adevărul în sensul că declarațiile cetățenilor turci au fost luate de către Guiu Lucian și eu am asigurat traducerea pentru domnul Guiu în momentul în care a pretins o sumă de bani pentru a permite celui anchetat să intre în țară. În acest moment îmi amintesc că, de fapt, această discuție cu domnul Guiu nu a avut loc în camera în care a avut loc ancheta ci în prezența tuturor cetățenilor turci, într-o altă cameră. De fapt, discuția cu domnul Guiu a avut loc în afara acestei săli, la intrare, în sala de așteptare unde erau ceilalți cetățeni turci. Acolo s-a cerut o altă sumă de bani. Nu am fost prezent când s-au dat banii efectiv, însă eu personal am primit suma de 200 dolari. Revin și arăt faptul că eu am asigurat traducerea dintre domnul Cengiz Binali și Guiu Lucian. Cengiz Binali era un fel de conducător al grupului de cetățeni turci însă nu pot preciza foarte clar, întrucât nu-mi aduc aminte, dacă domnul Guiu, în prezența mea și prin intermediul meu, a solicitat vreo sumă de bani domnului Cengiz Binali.” (filele 261-263 vol. II).

Aşadar, în dacă în prima declaraţie, suma de bani a fost pretinsă cu ocazia cercetării martorului Şeker Serdar de către ofiţerii anchetatori şi de „un ofiţer care părea a avea o funcţie superioară”, în cea de-a doua depoziţie inculpatul Guiu este identificat ca fiind cel care a solicitat banii, de faţă fiind însă doar martorii Şeker Serdar şi Şeker Sefa, în cea de-a treia declaraţie martorul încearcă să susţină varianta prezentată de cetăţenii turci şi arată că banii au fost solicitaţi de către inculpatul Guiu dar numai lui Cengiz Binali şi a asigurat traducerea acestei cereri, pentru ca în faţa instanţei de fond, martorul să revină şi să arate că, de fapt nu crede că inculpatul Guiu a fost cel care i-a spus să ceară bani, iar în recurs martorul a susţinut toate variantele anterioare.

Instanţa de fond, fără a analiza în nici un fel contradicţiile existente între declaraţiile martorului Geambulac Fetin, a reţinut că din depoziţia acestuia rezultă că ar fi fost prezent şi ar fi asigurat traducerea cererii făcute de către inculpatul Guiu Lucian martorului Cengiz Binali, de plată a unei sume de bani pentru a permite intrarea în ţară a grupului de cetăţeni turci.

Înalta Curte constată că Geambulac Fetin nu a fost prezent la momentul la care acuzarea susţine că inculpatul Guiu Lucian i-ar fi pretins martorului Cengiz Binali o sumă de bani (momentul sosirii grupului de cetăţeni turci pe Aeroportul Băneasa).

În acest sens sunt relevante declaraţiile martorilor Melcic Iulia, Marin Valentin Constantin, Băluş Cristian şi Niţoi Moise Marius referitor la împrejurările în care Geambulac Fetin a fost chemat la aeroport. Astfel, din declaraţiile martorilor Melcic Iulia (filele 172-173 vol. II d.u.p.) şi Marin Valentin Constantin (care deţinea funcţia de şef de tură) rezultă că, după ce s-a constatat că cetăţenii turci nu îndeplinesc condiţiile legale pentru a intra în ţară, întrucât, deşi aveau viză turistică aceştia veneau în România pentru a munci, s-a procedat la efectuarea unui control amănunţit al bagajelor acestora, ocazie cu care asupra unuia dintre ei s-au găsit filme foto care prezentau arme şi tancuri, precum şi un cartuş. În aceste condiţii, şeful de tură, martorul Marin Valentin Constantin arată că „*aceste ultime descoperiri m-au determinat să am suspiciuni privind posibila implicare a cetăţenilor turci în activităţi teroriste, drept pentru care am luat legătura cu şeful de la Brigada Antiteroristă a Serviciului Român de Informaţii din aeroport care mi-a comunicat că va chema pe cineva de la informativ. După aproximativ 2 ore au venit două persoane care au fost prezentate de şeful de tură de la BAT-SRI din aeroport ca fiind ofiţeri de la informativ şi că se vor ocupa de speţa în cauză. Cei doi, din care unul cunoştea limba turcă, m-au ajutat să interviuez cetăţenii turci cu privire la scopul venirii lor în România. Ulterior ofiţerii SRI au discutat cu cetăţenii turci pentru a verifica suspiciunile de terorism*” (filele 174-175 vol. II d.u.p.). În acelaşi sens este şi depoziţia martorei Melcic Iulia, inclusiv în ceea ce priveşte intervalul de timp în care ofiţerii SRI au ajuns la aeroport.

Martorii Băluş Cristian şi Niţoi Moise Marius au învederat că, la data de 05.09.2007, în jurul orelor 18,00 au fost chemaţi la serviciu, în vederea efectuării de acte de cercetare penală cu privire la un cetăţean turc asupra căruia a fost găsit un cartuş (avionul cu care acesta a ajuns în România a aterizat la ora 18,10). Ajunşi la aeroport, au constatat că la faţa locului sosise o echipă formată din doi lucrători ai

Serviciului Român de Informații și au așteptat ca aceștia să finalizeze activitățile. În tot acest timp, au încercat să contacteze un translator de limbă turcă, prin consultarea listei aflate la compartimentul cercetări penale din P.T.F. București Băneasa. Întrucât niciunul dintre cei aflați pe listă nu a răspuns la telefon, i-au comunicat această împrejurare șefului de tură, martorului Marin Valentin Constantin, care, la rândul său a luat legătura telefonic cu polițiștii din cadrul PTF București Otopeni comunicându-i-se numele martorului Geambulat Fetin și numărul acestuia de telefon. Translatorul a ajuns la aeroport după aproximativ o oră și jumătate, **în jurul orelor 22.00.**

Rezultă, așadar, că declarația dată de Geambulat Fetin (în calitate de învinuit) în sensul că ar fi sosit la aeroport în jurul după amiezii, că a fost chemat să asigure traducerea pentru un grup de 7 cetățeni turci și că ar fi tradus solicitarea inculpatului Guiu Lucian Cătălin făcută martorului Cengiz Binali de a plăti o sumă de bani pentru a li se permite accesul fără probleme în România nu putea fundamenta soluția instanței, întrucât, în mod evident, aceasta **nu corespunde adevărului**, martorul nefiind prezent la acel moment în aeroport.

Dincolo de faptul că probatoriul analizat anterior în cauză nu susține acuzația formulată, se constată că nici măcar prezenta fizică a inculpatului Guiu Lucian Cătălin în incinta aeroportului nu a fost demonstrată, concluzia instanței de fond, care, de altfel, a preluat integral argumentele parchetului, fiind consecința unei analize și prezentări trunchiate depozițiilor martorilor Topciu Aurel, Băluș Cristian și Nițoi Moise Marius.

Astfel, cu referire la martorul Topciu Aurel, atât în rechizitoriu, cât și în sentință se arată că acesta ar fi susținut că „inculpatul Guiu Lucian se afla la serviciu în data de 05.07.2007 și că a discutat cu acesta despre luarea măsurii de nepermitere a intrării în țară în privința celor 7 cetățeni turci”.

Înalta Curte reține că, în cursul urmăririi penale, martorul Topciu Aurel a arătat într-adevăr că, din câte își amintește, în data de 05.09.2007 inculpatul Guiu Lucian ar fi fost la serviciu, însă precizează următoarele: „*în ziua respectivă, în jurul orelor 19,00 am fost contactat telefonic de către șeful de tură care mi-a spus că, cu cursa Istanbul București din ziua respectivă a sosit un grup de 7 cetățeni turci care nu îndeplinesc condițiile legale de intrare în țară, drept urmare i-am spus lui Marin Valentin să continue activitatea de constatare și să fie atent la întocmirea documentelor specifice*”. Martorul arată că a ajuns la aeroport în jurul orelor 20,00 „*ocazie cu care am cerut ofițerilor implicați în litigiu să-mi prezinte mie documentele cu care s-au prezentat pentru a intra în țară la controlul de frontieră, ocazie cu care am constatat că nu aveau nicio ștampilă de la vreo reprezentanță diplomatică a României, având vize eliberate în scop turistic, iar din invitații reieșea că ei veneau la muncă. ... după ce am ajuns la aeroport și după ce am fost informat cu privire la starea de fapt legată de litigiul de trafic în cauză, l-am contactat telefonic pe șeful meu, respectiv scms. Guiu Lucian pe care l-am informat cu privire la litigiul de trafic în cauză. Guiu Lucian mi-a transmis că, conform celor relatate de mine, cei 7 cetățeni turci nu îndeplinesc condițiile legale de intrare în țară, nepermiterea intrării acestora fiind o măsură obiectivă și legală. Susțin și arăt că șeful punctului*

de trecere a frontierei, respectiv scms Guiu Lucian nu a fost prezent în punct cu ocazia constatării litigiului de trafic în cauză ”(filele 86-87 vol. II d.u.p.).

Ca atare, se constată că atât parchetul cât și instanța omit un amănunt esențial în cauză, respectiv faptul că discuția cu inculpatul Guiu Lucian a fost telefonică.

Referitor la martorul Băluș Cristian, despre care parchetul (fila 29 rechizitoriu) și prima instanță (fila 7 sentință) susțin că ar fi arătat că „din discuțiile avute cu colegii a înțeles că era prezent și domnul comandant (adică inculpatul Guiu Lucian)”, Înalta Curte constată că afirmația completă a martorului este următoarea: „din câte îmi aduc aminte din discuțiile colegilor am înțeles că în punct era prezent și domnul comandant, titulatură folosită atât pentru șeful de punct cât și pentru adjunctul acestuia. Personal nu i-am văzut pe niciunul din cei doi”(fila 177 vol. II d.u.p.). În acest context este de menționat și faptul că, după cum s-a arătat anterior, martorul Topciu Aurel, care deținea funcția de locțiitor al comandantului aeroportului a venit pentru scurt timp la serviciu în acea seară.

În ceea ce îl privește pe martorul Nițoi Moise Marius, despre care se afirmă că ar fi declarat că „inculpatul Guiu Lucian Cătălin a fost la serviciu în ziua de 05.07.2007”, Înalta Curte reține că asupra acestei susțineri martorul a revenit pe parcursul aceleiași declarații, în fraza imediat următoare. Astfel, martorul arată: „precizez că în perioada efectuării cercetărilor nu l-am văzut pe subcomisarul Guiu Lucian Cătălin care la acea dată ocupa funcția de ȘEF al Punctului de Control al Trezerii Frontierei Aeroport Băneasa. Pe domnul Guiu Lucian Cătălin l-am văzut în timpul zilei de 05.09.2007, în timpul orelor de program. Revin și arăt că nu îmi aduc aminte cu certitudine dacă în ziua de 05.09.2007 l-am văzut în PCTF Aeroport Băneasa pe domnul Guiu Lucian Cătălin. De asemenea nu am auzit vreun coleg dacă domnul Guiu Lucian Cătălin ar fi fost PCTF Aeroport Băneasa în ziua respectivă” (filele 328-329 vol II d.u.p.) În fața instanței martorul arată că, în seara respectivă nu a văzut pe nimeni din conducerea poliției de frontieră, iar procesul verbal de constatare a fost semnat de către Topciu Aurel întrucât „Guiu Lucian nu era la serviciu în ziua respectivă, 06.09.2007”.

Înalta Curte constată că în afara celor trei martori au mai fost ascultate și alte 9 persoane care au fost prezente la serviciu în acea seară și niciuna dintre acestea nu a susținut că l-ar fi văzut pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin, martorii arătând fie că nu pot preciza cu certitudine dacă acesta a fost sau nu în incinta aeroportului (martorii Ionică Liviu - fila 310 vol II d.u.p., Ghimiș Alina fila 311 vol II d.u.p., Melnic Iulia-fila 321 vol II d.u.p., Cocu Mihaela - fila 325 vol II d.u.p.,) fie că nu l-au văzut pe inculpat (Voicu Floretina- fila 312 vol. II d.u.p., Marin Valentin, Cocalea Laurențiu fila 319 vol II d.u.p., Coman Florian Valentin fila 323 vol. II d.u.p., Bărbulescu Mariana- fila 326 vol. II d.u.p.), șeful de tură din acea seară care se afla comanda punctului de lucru, martorul Marin Valentin Constantin, afirmând că el este cel care a hotărât ca cetățenii turci să fie supuși unui control amănunțit și că „în mod cert Guiu Lucian nu a fost văzut personal de mine în ziua respectivă și nici în momentul constatării litigiului de trafic.” (fila 317 vol. II d.u.p.)

Susținerile martorilor în sensul că nu își amintesc dacă Guiu Lucian a fost sau nu prezent la serviciu în data de 05.09.2007 sunt explicabile prin aceea că martorii au

fost întrebați cu privire la această împrejurare la un interval de peste 2 ani și jumătate de la data incidentului (martie –aprilie 2010), fiind absolut normal ca aceștia să nu rețină datele privind perioada concediului de odihnă a acestuia. Esențial este însă faptul că, în primele declarații date în faza actelor premergătoare, la doar câteva luni de la incident (februarie –martie 2008), niciunul dintre martori nu a făcut vreo referire la prezenta inculpatului Guiu Lucian sau măcar la vreo dispoziție dată de acesta în legătură cu litigiul de trafic. Dimpotrivă, relatând incidentul, aceștia fac trimitere la măsurile dispuse de către șeful de tură, martorul Marin Valentin Constantin care se afla la comanda punctului de trecere al frontierei, iar martorul Topciu Aurel, loțiitorul comandantului Aeroportului Băneasa afirmă, astfel cum s-a arătat și anterior, că el este cel care a fost chemat de către șeful de tură, că a ajuns la aeroport în jurul orelor 20,00 și că, după ce a constatat că cetățenii turci nu îndeplinesc condițiile de intrare în țară, l-a contactat telefonic pe Guiu Lucian care i-a confirmat faptul că măsura era corect dispusă.

De menționat este și faptul că, în zilele imediat următoare incidentului, toți acești martori au făcut raport cu privire la cele întâmplate (dosar documente secret de serviciu), iar niciunul dintre ei nu a făcut referire la faptul că la fața locului ar fi fost prezent și comandantul aeroportului, inculpatul Guiu Lucian Cătălin sau că acesta ar fi dat vreo dispoziție în privința litigiului de trafic.

De asemenea, Înalta Curte constată că toate documentele din zilele de 05.09.2007 și 06.09.2007 sunt aprobate, semnate sau rezoluționate de către martorul Topciu Aurel, în calitatea sa de loțiitor al șefului Punctului de Trecere a Frontierei București Băneasa. În acest sens se rețin: procesul verbal de constatare din 05.09.2007, întocmit de către inspectorul de poliție Băluș Cristian, ca urmare a găsirii asupra cetățeanului turc Șeker Serdar a unui cartuș poată rezoluția semnată de către Topciu Aurel (fila 355 vol. II d.u.p.); adresa către IGPF nr. 355/1/05.09.2007 prin care se comunică faptul că cei 7 cetățeni turci nu îndeplinesc condițiile de intrare în țară, motiv pentru care nu li s-a permis accesul, în care este menționat Topciu Aurel la rubrica - șef PPF București Băneasa (fila 42 dosar documente secret de serviciu); planul de acțiune pentru combaterea migrației prin Aeroportul Internațional Aurel Vlaicu București în perioada 03.09.2007-30.09.2007 este aprobat la data de 05.09.2007 de către Topciu Aurel; adresa din 06.09.2007 către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Direcția de Combatere a Migrației Ilegale (filele 34-36 dosar documente secret de serviciu) în care se relatează incidentul de trafic și motivele pentru care nu s-a permis accesul cetățenilor turci este semnată tot de către Topciu Aurel. Or, toate acestea, alături de declarațiile martorilor anterior analizate și dovezile emise de către Direcția Economico Administrativă Complex Diana Saturn, conduc la concluzia că inculpatul Guiu Lucian Cătălin nu s-a aflat în incinta aeroportului nici la momentul sosirii grupului de cetățeni turci și nici ulterior.

În fine, o ultimă precizare se impune în legătură cu înregistrările convorbirilor telefonice și ambientale dintre inculpatul Guiu Lucian și martorul Geambulat Fetin. Înalta Curte constată că la dosarul de urmărire penală există transcrise două convorbiri telefonice dintre cei doi, din data de 15.04.2008 și din 05.06.2008, precum și o înregistrare ambientală din 06.06.2008.

Instanța de fond a făcut referire doar la prima înregistrare telefonică din data de 15.04.2008, și doar la o parte din conținutul acesteia, în care inculpatul Guiu Lucian îl sfătuia pe martor, care afirma că a fost chemat la DGA, să nu recunoască nimic, să „*il luați pe nu în brațe pe linie*”, „*că restul e treaba lor, nu a dumneavoastră*”, concluzionând că aceasta reprezintă o „dovadă puternică a vinovăției inculpatului Guiu Lucian și a celorlalți inculpați”.

Înalta Curte constată că în cuprinsul aceleiași discuții inculpatul arată „*eu nu știu despre ce este vorba*”, „*nu știu despre ce este vorba, dar așa ar trebui să vă duceți. Deci eu vorbesc acum ca avocatul*”(fila 225 vol. II dosar u.p.). În cea de-a a doua convorbire telefonică, pe care prima instanță o omite în totalitate, inculpatul Guiu Lucian afirmă că „*e a doua oară când discutăm*”, întrebându-l pe martor dacă „*ne-am văzut tet a tet așa.. vreodată?*”, fiind de acord să se întâlnească cu Geambulat Fetin, comunicându-i acestuia că este posibil să îl confunde cu adjunctul său și că în perioada respectivă se afla la mare (filele 220-223 vol. II d.u.p.).

Înregistrarea ambiantală din 06.06.2008 (filele 88-101 vol. I d.u.p.), pe care instanța de fond, de asemenea o ignoră, și care a fost redată și atașată la dosar ca urmare a cererii inculpatului făcută cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, lămurește contextul în care a avut loc prima discuție (inculpatul îi spune că „*am bănuț că vă simțiți cu musca pe căciulă, m-am gândit că poate ați făcut una nefăcută pe acolo*”, „*eu v-am simțit, aveai un ton foarte supărat, foarte speriat*”, și că „*asa învăț pe toată lumea, când cineva te acuză de ceva trebuie să probeze el, nu trebuie să probezi tu, eu așa știu că am învățat în munca asta*” și că „*dacă chiar o făcusei și recunoșteai ală erai*”), dar, dovedește și **lipsa totală de siguranță a martorului Geambulat Fetin în privința propriilor susțineri**. Astfel, la întrebarea inculpatului „*te-ai văzut tu cu mine? Eu îți spun că te văd pentru prima dată..eu*”, martorul afirmă „*decii... cu dumneavoastră personal... nu știu*”(fila 92 vol. I d.u.p.); martorul se interesează dacă poate să întâlnească persoana care i-a ținut locul inculpatului, „*să văd dacă îl recunosc pe el*”(fila 93 vol.I d.u.p), întrebându-l pe inculpat dacă „*dumneavoastră sunteți la cercetări penale sau la frontieră, că eu am fost chemat la cercetări penale*” și dacă „*există șef și la cercetări penale*”(filele 94,95 vol. I d.u.p.); martorul arată „*ce e adevărat e că eu nu rețin și am un defect profesional. Dacă mă duc la o speță, am uitat și am plecat pentru că eu sunt decât un translator. Nu îmi încarc memoria cu toate evenimentele*” iar spre finalul discuției, la întrebarea inculpatului „*dar acum te-ai lămurit că pe mine nu m-ai cunoscut? Te-ai lămurit măcar cu treaba asta?*”, acesta răspunde „*Pot să zic că da*” (fila 98 vol. I d.u.p.).

Concluzionând, Înalta Curte constată că probatoriul administrat în cauză nu susține învinuirea adusă inculpatului Guiu Lucian Cătălin, iar dacă varianta venirii acestuia din concediu, urmare a constatării incidentului de trafic ar fi putut fi verosimilă (dar nu se confirmă), ipoteza pe care este construită acuzația, că inculpatul s-ar fi aflat la locul de muncă chiar la momentul aterizării cursei sosite de la Istanbul și le-ar fi pretins cetățenilor turci sume de bani pentru a le permite intrarea în țară, dincolo de faptul că nu este susținută probator, nici măcar nu este plauzibilă. Nu există nicio explicație logică pentru care inculpatul, fără absolut nici un motiv și în

lipsa unei cereri de rechemare din concediu, să facă naveta între București și Saturn (unde se afla cu familia pentru o perioadă de doar 7 zile), localități situate la o distanță de aproximativ 255 Km, ce ar fi putut fi parcursă într-un interval de peste 3 ore și jumătate - 4 ore (anul 2007), să fie prezent la serviciu în afara programului (care în mod firesc se încheia la ora 16,00) fără să solicite măcar emiterea unor ordine de deplasare și decontarea cheltuielilor de combustibil (astfel cum a procedat la plecarea în concediu), sau plata orelor suplimentare și fără să semneze niciunul dintre documentele emise în acea zi sau în cea imediat următoare. Cercetările din prezenta cauză au fost demarate în luna februarie 2008, iar restituirea cheltuielilor de transport aferente deplasării în concediul de odihnă a avut loc în cursul lunii septembrie 2007, astfel că nu s-ar putea susține că lipsa acestor cereri ar fi justificată de un eventual interes al inculpatului.

Instanța de recurs constată însă că la aceeași concluzie ar fi ajuns chiar în condițiile în care, trecând și peste problema posibilei incompatibilități a interpretului de limba turcă, care era angajata denunțatorului, astfel cum acesta recunoaște, ar fi avut în vedere întregul probatoriu administrat de către procuror în Republica Turcia, inclusiv depoziția martorului Cengiz Binali.

Astfel, din declarația dată în cursul urmăririi penale, martorul Cengiz Binali arată că la sosirea pe aeroportul Băneasa au fost supuși unui control foarte sever, au fost duși într-o încăpere separată iar acolo, „un individ pe care l-am recunoscut după planșa fotografică, la foto 2 și despre care am aflat ulterior că se numește Guiu Lucian Cătălin, ne-a cerut direct în limba turcă, pe care o vorbea foarte puțin să dăm fiecare câte 100 USD pentru că altfel vom avea probleme foarte mari în România și vom fi duși la arestare. Ulterior s-a făcut un control amănunțit și s-a găsit în geanta lui Șeker Serdar un cartuș nefolositor. Eu cred că respectivul cartuș a fost plantat acolo de poliției. Oricum persoana pe care am identificat-o ca fiind Guiu Lucian a apărut cu cartușul în mână și ni l-a arătat, susținând că vom avea probleme. Ulterior, în cursul serii a apărut și translatorul de limbă turcă.... Acesta nu a tradus absolut nimic referitor la cererea de a plăti bani mită și nu a pus mâna pe bani. Cu toate acestea eu i-am adus la cunoștință că ni s-a cerut mită, iar el nu a reacționat în nici un fel. A avut loc însă o discuție, mai târziu, în urma căreia unul din frații Șeker a dat un sms lui Abdullah Kocataş, precizând că ni s-au cerut bani” (această declarație a martorului Cengiz Binali, alături de cele ale martorilor Melcic Iulia, Marin Valentin Constantin, Băluș Cristian și Nițoi Moise Marius, putea să conducă foarte ușor instanța de fond la concluzia că martorul Geambulat Fetin nu a fost prezent la evenimentele pe care le-a relatat).

Împrejurările de fapt rezultate din depoziția martorului Cengiz Binali nu sunt confirmate de către martorii Șeker Serdar și Șeker Sefa, care nu susțin faptul că și la momentul intrării în țară li s-ar fi pretins vreo sumă de bani și nici nu îl recunosc din planșele foto pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin (filele 92-95 vol. II d.u.p.). Cei doi martori au arătat că o doamnă polițist le-a comunicat că vor avea probleme întrucât nu au pașapoartele în regulă, iar ulterior aceasta a efectuat un control amănunțit al bagajelor lui Șeker Serdar găsind un glonț, ambii martori afirmând că polițista este

cea care a „a plantat glonțul acolo”. Referirile la pretinderea unei sume de bani sunt ulterioare acestui moment, fiind legate de anchetarea lui Şeker Serdar.

Neconcordanţele evidente dintre aceste declaraţii sunt explicate în actul de sesizare prin aceea că, pe parcursul şederii în Aeroportul Bucureşti Băneasa, grupul cetăţenilor turci ar fost scindat, aceştia neparticipând efectiv la aceleaşi momente esenţiale din filmul evenimentelor, iar cererea i-ar fi fost formulată numai martorului Cengiz Binali datorită împrejurării că acesta era „în fapt, un lider al întregului grup, şi că trebuie ținut cont de realitatea antropoculturală a relațiilor sociale caracteristice poporului turc, ce valorizează de o manieră supremă autoritatea de tip paternalist, iar din această perspectivă Cengiz Binali era, fără îndoială persoana care trebuia determinată să dea mită, întrucât decizia sa de a se conforma sau nu unei astfel de cereri avea să fie oricum urmată de ceilalți membrii ai grupului, în virtutea modelului paternalist...” (fila 34 rechizitoriu).

Înalta Curte constată că această concluzie a procurorului, ca de altfel toate încercările de a motiva prezența inculpatului Guiu, este lipsită de orice fundament probator, fiind infirmată de depoziția martorului Cengiz Binali care susține că întregul grup ar fi fost condus într-o cameră („am fost duși într-o cameră separată”), iar un polițist „ne-a cerut direct în limba turcă, pe care o vorbea foarte puțin, să dăm fiecare câte 100 USD pentru că altfel vom avea probleme foarte mari în România și vom fi duși la arestare”, dar și de cea a martorului Marin Valentin Constantin care arată că **întregul grup a fost separat de restul călătorilor și condus în zona de tranzit**, întrucât exista suspiciunea că scopul declarat la obținerea vizei nu era același cu cel real (fila 316 vol. II d.u.p.).

Relevant este și denunțul făcut a doua zi după incident de martorul Abdullah Kocataş, asociatul firmei SC Romtas Expres S.R.L. ce invitase cetățenii turci în România, denunț ce se află atașat la dosarul cu documente „secret de serviciu”, deși acesta, ca de altfel și alte înscrisuri ce se regăsesc în acest volum, nu au caracter clasificat (fiind puse la dispoziția inculpaților de către instanța de recurs).

Astfel, martorul, care intrase în legătură telefonică cu cetățenii turci în ziua în care aceştia au ajuns în Bucureşti, deplasându-se personal la Aeroportul Băneasa pentru a verifica motivele pentru care nu li se permite intrarea pe teritoriul României, la data de 06.09.2007 a adresat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră o sesizare prin care reclama faptul că, deși cei 7 cetățeni turci aveau toate actele în regulă, aceştia au fost supuși unui control amănunțit, iar la verificarea bagajelor, la unul dintre ei a fost găsit un cartuş pentru „un pistol de jucărie” și, la presiunile făcute de poliția de frontieră acesta ar fi declarat că respectivul cartuş era fost uitat în geantă, deși în realitate nu avea cunoștință de existența lui. În finalul reclamației martorul precizează următoarele „după un anumit timp a fost adus un translator autorizat de limbă turcă, care, după declarațiile cetățeanului turc, a afirmat că dacă va da 1000 de dolari problema se va rezolva și va fi trimis înapoi în Turcia. În cazul în care nu se conformează va fi închis și există posibilitatea să stea ani de zile în închisoare” (filele 27-28 dosar cu documente secret de serviciu).

De asemenea, în denunțul făcut la data de 09.01.2008 la Direcția Generală Anticorupție, martorul face aceleași precizări, respectiv faptul că, după debarcare,

cetățenii turci au fost supuși unui control amănunțit, a fost găsit în geanta unuia dintre ei un cartuș, acestuia sugerându-i-se să declare că a fost uitat acolo și că, „după un anumit timp am fost sunat de unul dintre cei 7 cetățeni turci care mi-a comunicat că dacă va da 1000 dolari USD, problema se va rezolva și va fi trimis înapoi în Turcia. În cazul în care nu se va conforma, va fi închis și există posibilitatea să stea ani de zile în închisoare. Cel care m-a sunat mi-a spus că acești bani i-au fost ceruți de translatorul care se afla acolo, și că, în acea noapte, la ora 0:29:18 a primit următorul mesaj *”domnule Abdullah, traducătorul de aici cere bani, zice că dacă nu el nu se amestecă, iar dacă nu va fi nevoit să aștepte decizia tribunalului. Vă rog să facem ceva.”* În conținutul denunțului se face mențiunea că, la solicitarea ofițerilor DGA, a fost contactat telefonic numitul Cengiz Binali care „mi-a spus că banii au fost strânși de un civil gras, care după ce a luat banii a intrat în toaletă și s-a întors, spunându-le: OK. Puteți pleca! Cengiz Binali mi-a spus că anterior colectării banilor la grupul de cetățeni s-a prezentat o persoană care cunoștea limbile turcă și română și le-a spus să dea câte 100 de dolari pentru a putea pleca” (filele 1-2 vol. II d.u.p.).

Declarațiile date în cursul urmăririi penale de către martor sunt în același sens, Abdullah Kocataş arătând că, din convorbirile pe care inițial le-a avut cu cetățenii turci, a aflat că aceștia au probleme întrucât în bagajul unuia dintre ei a fost găsit un cartuș pentru pistol, și că ulterior „m-a sunat din nou cetățeanul turc și mi-a zis că traducătorul care se afla acolo i-a zis: *dați o mie de dolari, iar eu o să vă rezolv problema și o să vă trimit înapoi în Turcia*” și că, în acea noapte, la ora 0:29:18 a primit un mesaj *”domnule Abdullah, traducătorul de aici cere bani, zice că dacă nu el nu se amestecă, iar dacă nu va fi nevoit să aștepte decizia tribunalului. Vă rog să facem ceva”*. (fila 149 vol. II d.u.p.)

Este adevărat că în fața primei instanțe martorul a declarat că, după ce grupul cetățenilor turci a fost ajuns în România *”m-au sunat pe mine și mi-au spus că li se cere câte 100 dolari pentru a li se permite accesul în țară. Ulterior juristul firmei care a ajuns la aeroport m-a sunat și mi-a confirmat această susținere”*, însă, în continuare, martorul precizează că s-a deplasat la Direcția Generală a Poliției de Frontieră pentru a face reclamație și a se constata că persoanele pe care le invitase nu erau teroriști, și că a dat o declarație în care *”am relatat faptele așa cum s-au petrecut, fiind mai aproape de data evenimentelor, am putut să redau situația atunci cum a fost”* (fila 157 dosar fond).

Dincolo de faptul că chiar martorul recunoaște că declarațiile date imediat după incident sunt cele care reflectă faptele astfel cum acestea s-au petrecut, și că, în fața instanței de recurs, acesta a susținut că momentul în care s-a ridicat problema plății unei sume de bani este ulterior sosirii translatorului de limbă turcă, Înalta Curte reține și poziția constantă a martorului Acnamebet Esvet, care i-a așteptat cetățenii turci la aeroport și l-a însoțit pe martorul Abdullah Kocataş la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, care confirmă primele declarații ale acestuia din urmă.

Astfel, martorul Acnamebet Esvet arată că, întrucât traficul rutier era foarte aglomerat și întârzia, a luat legătura cu unul dintre cetățenii turci care i-a comunicat că *”ajunseseră în aeroportul Băneasa dar că aveau probleme și că personalul*

aeroportului urmează să le efectueze un control al bagajelor”, că ajungând la aeroport a discutat cu șeful de tură care l-a înștiințat că există niște probleme și că în geanta unuia din cei șapte fusese găsită muniție și că urmează să sosească reprezentați din partea parchetului. „După aproximativ 2 ore în aeroportul Băneasa a sosit și domnul Abdullah Kocataş, ca urmare a discuțiilor telefonice purtate de către mine cu acesta și care și-a manifestat dorința de a discuta cu cei de la poliția de frontieră. La discuție s-a prezentat un alt șef de tură care ne-a comunicat că la controlul bagajelor a fost găsită muniție și că există probleme cu privire a vizele celor 7 cetățeni turci în sensul că aceștia nu își justifică scopul declarat privind vizita în România. În cadrul discuției purtate cu respectivul șef de tur, dl. Abdullah Kocataş s-a arătat indignat întrebându-l pe acesta de ce nu poate invita cunoștințe din Turcia, având în vedere afacerile derulate de firma Romtaş. Polițistul de frontieră ne-a comunicat că acestea sunt prevederile legale din România. **Menționez că nu am cunoștință despre intențiile vreunui polițist de frontieră sau alte persoane din Aeroportul Băneasa de a pretinde sau primi sume de bani sau alte avantaje materiale din partea vreunui din cei șapte și nici nu am participat la vreo discuție în care să se facă referire în mod direct sau indirect la asemenea solicitări**”. Martorul mai susține că, după două zile de la eveniment, a aflat de la Abdullah Kocataş că a primit pe telefonul mobil un mesaj SMS ”prin care unul dintre cei șapte cetățeni turci îl informa că translatorul îi solicită suma de 1000 USD pentru a rezolva problema, iar dacă cei șapte cetățeni turci nu sunt de acord, traducătorul prezent nu se mai implică” (filele 153-155 vol. II d.u.p.). De asemenea, în fața instanței martorul a arătat că a aflat despre împrejurarea că s-ar fi dat sume de bani de la martorul Abdullah Kocataş.

Din declarațiile analizate anterior, rezultă cu certitudine faptul că momentul în care Abdullah Kocataş a fost încunoștințat cu privire la împrejurarea că se pretinde o sumă de bani este ulterior plecării celor doi martori de la aeroport, deci după ce se constatare că cei 7 cetățeni turci nu îndeplinesc condițiile pentru intrarea în țară, a avut loc controlul bagajelor și a fost găsit cartușul asupra martorului Şeker Serdar. Dacă celor 7 cetățeni turci li s-ar fi pretins vreo sumă de bani și cu ocazia controlului documentelor pentru a li se permite intrarea în țară, în mod evident aceștia le-ar fi comunicat martorilor Acramebet Esvet și Abdullah Kocataş (cu care au și discutat telefonic), sau măcar acestuia din urmă, astfel cum au făcut-o în cursul nopții, atunci când l-au contactat telefonic spunându-i că translatorul cere bani pentru rezolvarea problemei. De asemenea, dacă Abdullah Kocataş ar fi fost încunoștințat despre faptul că încă de la sosire li s-ar fi pretins vreo sumă de bani, în mod normal ar fi reproșat această împrejurare șefului de tură cu care a discutat, iar acest lucru ar fi fost cunoscut și de către martorul Acramebet Esvet.

Toate aceste date conduc la concluzia că anterior sosirii în incinta aeroportului a translatorului de limbă turcă, martorul Geambulat Fetin, cetățenilor turci nu li s-a pretins nicio sumă de bani. Nici conținutul convorbirii telefonice dintre Cengiz Binali și martorul Abdullah Kocataş, redată în cuprinsul denunțului din data de 09.01.2008, asupra căreia s-a insistat în mod deosebit de către parchet cu ocazia dezbaterilor asupra recursului, nu o infirmă, Înalta Curte reținând că din aceasta rezultă că suma de bani s-a pretins pentru a se putea reîntoarce în

Turcia de către o persoană care cunoștea limbile turcă și română – „*anterior colectării banilor, la grupul de cetățeni s-a prezentat o persoană care cunoștea limbile turcă și română și le-a spus să dea câte 100 de dolari pentru a putea pleca*” (filele 1-2 vol. II d.u.p.).

Ca atare, chiar dacă ar fi fost avută în vedere declarația dată de către martorul Cengiz Binali în cursul urmăririi penale, se constată că aceasta este total izolată în contextul probator, fiind infirmată de probele mai sus analizate, dar și de cele din care rezultă faptul că inculpatul Guiu Lucian Cătălin nu se afla în incinta Aeroportului Băneasa nici la momentul constatării incidentului de trafic și nici ulterior.

II. În ceea ce privește cel de-al doilea moment al pretinderii și ulterior primirii sumei de 700 USD, acesta este legat de ancheta desfășurată împotriva martorului Șeker Serdar, acuzarea vizând faptele inculpaților Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion.

În acest sens, Înalta Curte constată că, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Micu Iustin Robertino că, în calitate de subofițer de poliție în cadrul Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu”, a pretins și primit suma de 700 USD de la cetățenii turci Çengiz Binali, Șeker Serdar, Șeker Sefa, Demirel Erdogan, Duzgun Sahin, Demirel Erdim și Şahin Yilmaz, în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Șeker Serdar s-a găsit un cartuș neutilizat, iar în sarcina inculpaților Barbor Bogdan, ofițer principal I în cadrul compartimentului „Combaterea infracționalității transfrontaliere” al Punctului Poliției Frontieră Aeroport București – Băneasa „Aurel Vlaicu” și Gramă Dănuț Ion, subofițer de poliție în cadrul aceleiași unități, că au pretins o sumă de bani nedefinită de la aceiași cetățeni turci în scopul de a permite reîntoarcerea în țara de origine a acestora și de a nu-i prezenta la arestare, având în vedere faptul că într-o geantă aparținând lui Șeker Serdar s-a găsit un cartuș neutilizat.

Probatoriului care a condus Curtea de apel la reținerea situației de fapt este constituit din declarațiile martorilor Cengiz Binali, Șeker Safa, Șeker Serdar, procesele verbale de recunoaștere de pe planșele foto făcute de aceiași martori, precum și depoziția martorului Geambulat Fetin.

Poziția procesuală a inculpaților a fost constantă, aceștia nerecunoscând faptele pentru care au fost trimis în judecată.

Analizând ansamblul materialului probator, excluzând, pentru considerentele anterioare, probatoriul administrat de către procuror pe teritoriul Republicii Turcia, se rețin următoarele:

Referitor la martorul Geambulat Fetin, astfel cum rezultă și din cele prezentate anterior în analiza acuzației ce a fost adusă inculpatului Guiu Lucian Cătălin, Înalta Curte constată că declarațiile acestuia au fost oscilante, ca autori ai aceleiași fapte fiind prezentate persoane diferite.

Astfel, în prima declarație dată de martor la data de 17.03.2008, acesta arată că „*pe parcursul audierii cetățeanului turc asupra căruia a fost găsit cartușul, ofițerii anchetatori au pus problema unei sume de bani. Cetățeanul turc audiat Șeker Serdar a precizat că nu are bani la el și că banii lui se află la fratele acestuia, Șeker*

Safa. Drept urmare polițiștii de frontieră anchetatori au acceptat să-l cheme pe fratele acestuia și în acest context s-a pus problema unei sume de bani ca și recompensă pentru polițiștii de frontieră în schimbul unei rezolvări mai rapide și ușoare a cazului. Din discuțiile purtate ulterior cu Șeker Safa, am înțeles că până la urmă a fost plătită o sumă de bani” (filele 68-70 vol. II d.u.p.).

La data de 02.04.2008 a avut loc o prezentare pentru recunoaștere din planșele foto care **cuprindeau inclusiv fotografiile inculpaților Micu Iustin Robertino și Barbor Bogdan** (fila 207 vol. II d.u.p.). Cu toate acestea, martorul Geambulat Fetin l-a identificat numai pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin ca fiind persoana care „la data de 05.09.2007 i-a transmis verbal să traducă în limba turcă cetățeanului turc Șeker Serdar, care era audiat în sediul Punctului de Trecere a Frontierei Băneasa-București în legătură cu săvârșirea unor fapte penale, solicitarea polițistului de frontieră de a da mită” (proces verbal de prezentare pentru recunoaștere fila 204 vol. II d.u.p.).

Ulterior, la data de 08.04.2008, martorul dă o nouă declarație în fața procurorului, în care menționează că a asigurat traducerea pentru martorul Șeker Serdar care era cercetat pentru săvârșirea unei fapte penale și în această împrejurare a tradus, la solicitarea unui polițist, cererea de a plăti o sumă de 400 euro pentru a nu i se întocmi dosar penal, polițistul fiind persoana recunoscută din planșele foto, respectiv Guiu Lucian Cătălin (fila 67 vol. II d.u.p.).

După doi ani, ascultat în calitate de învinuit la data de 09.03.2010, depoziția acestuia se modifică, în sensul că indică cu totul alte persoane ca fiind cele care ar fi pretins și primit banii, afirmațiile fiind însă concordante cu declarațiile martorilor Șeker Serdar și Șeker Safa audiați la data de 08.03.2010.

Astfel, învinuitul Geambulat Fetin, afirmă că Șeker Serdar „a fost dus pentru anchetă într-o cameră separată. În camera respectivă, la un anumit moment m-am găsit eu, precum și polițiștii Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion. Cu această ocazie toți cei trei lucrători de poliție au cerut suma de 7000 USD lui Șeker Serdar pentru ca acesta să nu aibă probleme iar grupul de cetățeni turci să nu fie reținut pe aeroport și să i se permită intrarea în România. Precizez că cererea de a se plăti respectiva sumă de bani a fost formulată de cei trei polițiști în limba română, iar eu am tradus-o în limba turcă.... A trecut ceva timp după acest episod, timp în care Șeker Safa a plecat din incinta respectivă și a revenit mai târziu. Atunci când s-a întors, de față cu mine și cu Micu Iustin Robertino i-a plătit acestuia din urmă suma de 700 USD, iar mie mi-a dat suma de 200 USD, cu titlu de onorariu pentru activitatea mea de traducător” (filele 65-66 vol. II d.u.p.).

În fața instanței de fond, martorul face referire la același moment la care s-ar fi cerut banii, respectiv cel al audierii lui Șeker Serdar, susținând că „la anchetă au participat Barbor Bogdan și Grama Dănuț. Știu că s-a cerut o sumă de bani pentru rezolvarea problemei, din câte îmi amintesc inculpatul Grama Dănuț m-a rugat să transmit solicitarea, știu că în afara celor două persoane pe care le-am indicat din rândul inculpaților la anchetă au mai fost și alte persoane” și că, atunci când Grama i-a cerut să traducă cetățenilor turci că trebuie să dea bani pentru rezolvarea problemei, de față nu erau ceilalți inculpați (fila 108 d.i.).

În recurs, martorul învederează faptul că la aeroport a fost condus „într-o cameră de la subsolul clădirii, împreună cu cel asupra căruia s-a găsit cartușul Șeker Serdar. Aici se mai aflau doi ofițeri de poliție pe care îi identific azi în sală în persoana inculpaților Barbor Bogdan și Grama Dănuț, care au procedat la audierea cetățeanului turc... în timp ce asiguram traducerea, unul dintre inculpați Barbor sau Grama mi-a cerut să comunic celui anchetat că pentru a fi lăsat să pătrundă în țară este necesar să plătească o sumă de bani, din câte îmi amintesc era vorba de 700 dolari”. Solicitându-i-se mai multe detalii cu privire la anchetă și la modul în care s-au consemnat declarațiile, martorul arată următoarele: „**declarațiile luate de anchetatori cetățeanului turc asupra căruia a fost găsit cartușul a fost luată pe un formular tipizat și scrisă de unul dintre cei doi polițiști. Nu-am aduc aminte cine a consemnat. Cetățeanul turc era întrebat despre cartușul găsit în geanta sa, acesta declarând că l-a uitat acolo. Declarația a fost semnată de cei care erau prezenți acolo, inclusiv de mine și cel audiat. Mențin declarația că suma de bani a fost cerută de cei doi ofițeri către luau declarațiile lui Șeker Serdar**”. Martorul mai precizează că nu a fost prezent la momentul în care s-au dat banii, însă el personal a primit suma de 200 USD (filele 261-262 vol. III d.recurs).

Analizând declarațiile date de către martor, Înalta Curte reține că **singura împrejurare relatată constant începând cu prima și până la ultima declarație este aceea că suma de bani a fost pretinsă, în cursul audierii cetățeanului turc Șeker Serdar, de către ofițerii anchetatori**. Deși persoanele pe care indică martorul ca autori ai faptei sunt diferite (inițial inculpatul Guiu Lucian Cătălin, ulterior inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion și, în final, doar Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion), instanța de recurs va reține această afirmație a martorului, având în vedere că ea se coroborează cu alte date care rezultă din materialul probator.

Astfel cum s-a arătat anterior, din depozițiile martorilor Nițoi Moise Marius și Băluș Cristian rezultă că translatorul Geambulat Fetin a sosit la aeroport în jurul orelor 22,00. Aceiași martori arată că activitatea de cercetare a fost finalizată în jurul orelor 01,30 (filele 168, 171 vol. II d.u.p.). Înalta Curte reține că la ora la 00:29:18 martorul Abdullah Kocataș primește de la martorul Șeker Safa pe telefonul mobil următorul mesaj „**domnule Abdullah, traducătorul de aici cere bani, zice că altfel nu se mai amestecă, zice că acest om trebuie să aștepte Abdullah [decizia] Tribunalului. Vă rog, să facem ceva**” (fila 1 vol. II d.u.p.).

Rezultă, așadar, că mesajul a fost trimis martorului Abdullah Kocataș chiar în timpul în care se desfășura ancheta asupra cetățeanului turc Șeker Serdar.

Dacă astfel se poate considera că în cauză s-a dovedit împrejurarea că a fost solicitată o sumă de bani și momentul/contextul în care aceasta a fost pretinsă, Înalta Curte constată că probatoriul administrat nu conduce la concluzia că inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion sunt autorii acestei fapte, astfel cum afirmă martorul.

În acest sens se constată că persoanele care au desfășurat ancheta în cazul lui Șeker Serdar sunt martorii Nițoi Moise Marius și Băluș Cristian, astfel cum rezultă atât din declarațiile acestora, cât și din conținutul procesului verbal de constatare

(filele 355-356 vol. II d.u.p.) și mențiunea de pe declarația cetățeanului turc, care poartă rezoluția „dată în fața mea, azi 05.09.2007, insp. Băluș Cristian”. Martorul Băluș Cristian arată că „la audierea cetățeanului turc au participat următoarele persoane: subsemnatul, insp. Nițoi Marius, traducător autorizat de limbă turcă al cărui nume nu mi-l amintesc, dar pot preciza că avea un nume turcesc, cetățeanul turc audiat, și, din câte îmi aduc aminte, pentru perioade scurte de timp, șeful de tură insp. Marin Valentin” (fila 177 vol. II d.u.p.), „la cercetări în biroul în care am audiat cetățeanul turc a venit de vreo două ori șeful de tură, Marin Valentin” (fila 120 d.i.). Aceeași este și poziția martorului Nițoi Moise Marius, care menționează că pe perioada anchetării cetățeanului turc, în afara șefului de tură, alte persoane nu au intrat în încăperea (fila 134 d.i.).

Ca atare, din probele analizate anterior rezultă cu certitudine faptul că inculpații Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion (în varianta declarației din cursul urmăririi penale, sau doar Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion - în varianta susținută în fața instanței de fond și în recurs) nu au fost cei care l-au anchetat pe cetățeanul turc și nici nu au fost prezenți în încăperea în care acesta a fost audiat, astfel că nu puteau fi autorii faptei pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

În ceea ce privește primirea sumei de bani, faptă de care este acuzat inculpatul Micu Iustin Robertino, se constată că Geambulat Fetin face referire la acest inculpat doar într-una din cele 5 declarații pe care le-a dat pe parcursul procesului penal. Astfel, deși la scurt timp după incident, respectiv la data de 02.04.2008 nu îl identifică pe acest inculpat din planșele foto, ascultat în calitate de învinuit la 09.03.2010, afirmă că, în prezența sa, Șeker Sefa i-a dat acestuia suma de 700 USD. În fața primei instanțe și cu ocazia audierii sale de către instanța de recurs, acesta nici măcar nu îl indică pe inculpatul Micu Iustin Robertino ca participant la anchetarea lui Șeker Serdar, martorul Geambulat Fetin susținând că nu a fost prezent la momentul la care s-au primit banii.

Înalta Curte constată că principalul martor al acuzării este lipsit total de credibilitate, concluzie rezultată din diferitele variante oferite cu privire la situația de fapt, din modul în care acesta s-a prezentat în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție când susținerile s-au contrazis de la o afirmația la alta, precum și din interesul său în prezenta cauză, manifestat cu precădere în cursul urmăririi penale, când era cercetat pentru săvârșirea aceluiași fapte, ambele denunțuri formulate de Abdullah Kocataş vizându-l în mod direct, acesta arătând că cetățenii turci i-au comunicat faptul că „*translatorul cere bani*”, fapt susținut și de mesajul sms primit de martorul denunțator. În aceste condiții, aspectele relatate de către Geambulat Fetin în declarația dată în calitate de învinuit nu pot fi reținute, cu atât mai mult cu cât, nici nu era obligat să spună adevărul dat fiind calitatea în care era ascultat, iar asupra acestei depoziții martorul a revenit ulterior.

Se constată, aşadar, că în cauză nu au fost administrate probe de natură a înlătura prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpatul Micu Iustin Robertino, astfel că, în sarcina acestuia nu se poate reține nici faptul că ar fi primit suma de 700 USD de la martorul Șeker Sefa.

O ultimă precizare este legată de împrejurarea că înlăturarea declarațiilor date în cursul urmăririi penale de către martorii Cengiz Binali, Şeker Safa, Şeker Serdar este lipsită de consecințe în privința soluției ce se impune a fi pronunțată, în sensul că aceeași concluzie rezulta și dacă acestea ar fi fost avute în vedere.

Astfel, Înalta Curte constată că între declarațiile acestor martori există contradicții asupra unor aspecte esențiale în cauză. În timp ce martorul Şeker Sefa afirmă că „am luat din cei 9.000 USD aflați asupra mea suma de 200 USD și i-am dat-o traducătorului și suma de 700 USD pe care i-am dat-o în mână polițistului (Micu Iustin Robertino) și că „la acest moment nu a asistat nici fratele meu, Şerdar și nici Cengiz Binali sau alți membrii ai grupului”, martorul Cengiz Binali susține „că am pus fiecare câte 100 USD”, bani care au fost luați de Barbor Bogdan și Micu Iustin Robertino, iar cu ocazia discuției telefonice dintre Abdullah Kocataş și martor, consemnată în cuprinsul denunțului din 09.01.2008, Cengiz Binali arată că „bani au fost strânși de un civil gras, care, după ce a luat banii a intrat în toaletă și s-a întors spunând: Ok. Puteți pleca” (fila 1 vol. II d.u.p.).

În raport de susținerile total diferite cu privire la modalitatea în care ar fi fost înmânați banii și persoana care i-a primit, Înalta Curte apreciază că acest probatoriu nu ar fi fost de natură să conducă la o concluzie certă de existență a faptei sau de vinovăție a inculpatului Micu Iustin Robertino. Dacă indicarea unor persoane diferite ca autori poate fi explicabilă prin aceea că martorii au intrat în contact cu mai mulți angajați ai poliției de frontieră, audierea lor realizându-se la un interval de aproximativ doi și jumătate de la data incidentului de trafic, relatarea unor împrejurări variate în care faptele s-au petrecut mai nu poate fi justificată prin trecerea timpului.

Rezultă, aşadar, că și în varianta analizată, soluția de condamnare a inculpatului Micu Iustin Robertino nu putea fi menținută de către instanța de recurs.

Concluzionând, față de toate considerentele anterior expuse în analiza ambelor momente în care acuzarea susține că s-ar fi pretins, respectiv pretins și primit sume de bani, Înalta Curte de Casație și Justiție constată întemeiate criticile formulate de către inculpați, concluzia primei instanțe de reținere a vinovăție acestora nefiind susținută din punct de vedere probator. Ca atare, în temeiul dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. a C.proc.pen., va admite recursurile inculpaților Guiu Lucian Cătălin, Micu Iustin Robertino, Barbor Bogdan și Grama Dănuț Ion, va casa în totalitate sentința recurată și rejudecând, va dispune achitarea acestora.

În ceea ce privește temeiul soluției de achitare, deși inculpații au solicitat pronunțarea unei hotărâri întemeiată pe dispozițiile art. 10 lit. a C.proc.pen. instanța de recurs constată că sunt incidente prevederile art. 10 lit. c C.proc.pen. Aceasta întrucât, în cauză, s-a demonstrat existența unei fapte, din analiza materialului probator (mesajul sms, declarațiile martorului Abdullah Kocataş), rezultând că cetățenilor turci li s-a pretins o sumă de bani, or, în sarcina tuturor inculpaților a fost reținută, prin rechizitoriu, varianta pretinderii, ca element material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită. Ceea ce nu s-a dovedit este dacă martorul Geambulat Fetin (care a și primit o sumă de bani, cu privire la această faptă, încadrată în dispozițiile art. 9 alin. 1 lit. b din Legea 241/2005, aplicându-i-se de către procuror sancțiunea amenzii administrative în cuantum de 1000 lei) a tradus în realitate și o

solicitare a unor polițiști, și, în caz afirmativ, cine sunt aceștia, sau dacă a fost doar o cerere personală a translatorului.

Ca atare, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art.10 lit.c C. proc. pen. îl va achita pe inculpatul Guiu Lucian Cătălin pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000 și pe inculpații Barbor Bogdan, Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și art.7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

Va constata că recurenții intimați inculpați au fost reținuți 24 de ore, de la 9 martie 2010 la 10 martie 2010.

În ceea ce privește recursul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție, în raport de concluzia anterioară, aceea că inculpații nu sunt autorii faptelor pentru care au fost trimiși în judecată, Înalta Curte nu va mai analiza criticile acestuia care decurgeau din pronunțarea soluției de condamnare. În aceste condiții, recursul va fi respins ca nefondat.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție vor rămân în sarcina statului.

Onorariul pentru apărarea din oficiu a recurenților intimați inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursurile declarate de inculpații *Guiu Lucian Cătălin, Barbor Bogdan, Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino* împotriva sentinței penale nr. 122/F din 17 martie 2011 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

Casează în totalitate sentința penală atacată și, în rejudecare:

1. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.c Cod procedură penală achită inculpatul *Guiu Lucian Cătălin* sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.6 și 7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

2. În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.c Cod procedură penală achită inculpații *Barbor Bogdan, Grama Dănuț Ion și Micu Iustin Robertino* sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 alin.1 Cod penal raportat la art.6 și art.7 pct.1 din Legea nr.78/2000.

Constată că recurenții intimați inculpați au fost reținuți 24 de ore, de la 9 martie 2010 la 10 martie 2010.

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de *Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție* împotriva aceleiași hotărâri.

Sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariul pentru apărarea din oficiu a recurenților intimați inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 11 februarie 2013.

PREȘEDINTE,
Lavinia Valeria Leffterache

JUDECĂTOR,
Corina Jijiie

JUDECĂTOR,
Lucia Rog

MAGISTRAT ASISTENT,
Marcela Radu

Red./tehnored. L.R.

WWW.JURL.ro